

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2023/956**av 10. mai 2023****om opprettelse av en karbongrensejusteringsmekanisme**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sin melding av 11. desember 2019 med tittelen «The European Green Deal» («EUs grønne giv») fastsatte Kommisjonen en ny vekststrategi. Denne strategien har som mål å omstille Unionen til et rettferdig og framgangsrikt samfunn med en moderne, ressurseffektiv og konkurransedyktig økonomi der det senest i 2050 ikke lenger forekommer nettoutslipp (utslipp etter fradrag av opptak) av klimagasser («klimagassutslipp»), og der den økonomiske veksten er frakoplet ressursbruken. EUs grønne giv har som mål å verne, bevare og øke Unionens naturkapital og å verne borgernes helse og velferd mot miljørelaterte risikoer og virkninger. Samtidig må denne omstillingen være rettferdig og inkluderende, der ingen blir stående utenfor. I sin melding av 12. mai 2021 med tittelen «Pathway to a Healthy Planet for All – EU Action Plan: Towards Zero Pollution for Air, Water and Soil» bebudet Kommisjonen også relevante ordninger og insentiver for å bedre gjennomføre prinsippet om at forurenseren betaler fastsatt i artikkel 191 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og dermed fullføre utfasingen av «gratis forurensning» med sikte på å maksimere synergivirkningene mellom avkarbonisering og ambisjonen om nullforurensning.
- 2) Parisavtalen⁽⁴⁾, som ble vedtatt 12. desember 2015 i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (FNs klimakonvensjon) (heretter kalt «Parisavtalen»), trådte i kraft 4. november 2016. Partene i Parisavtalen er blitt enige om å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen på godt under 2 °C sammenlignet med førindustrielt nivå og å tilstrebe å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over førindustrielt nivå. I klimaavtalen fra Glasgow 13. november 2021 konstaterte partskonferansen under FNs klimakonvensjon, som tjener som møte for partene i Parisavtalen, også at en begrensning av økningen av den globale gjennomsnittstemperaturen til 1,5 °C over førindustrielt nivå vil redusere risikoene og virkningene av klimaendringene betydelig, og partene forpliktet seg til å styrke målene for 2030 innen utgangen av 2022 for å tette ambisjonsgapet.

⁽¹⁾ EUT C 152 av 6.4.2022, s. 181.

⁽²⁾ EUT C 301 av 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 18. april 2023 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 25. april 2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.

- 3) Å håndtere klimautfordringer og andre miljørelaterte utfordringer og oppnå målene i Parisavtalen er sentrale elementer i EUs grønne giv. Verdien av EUs grønne giv er blitt enda større i lys av de svært alvorlige virkningene som covid-19-pandemien har hatt på EU-borgernes helse og økonomiske velferd.
- 4) Unionen forpliktet seg til innen 2030 å redusere Unionens nettoutslipp av klimagasser for hele økonomien med minst 55 % sammenlignet med nivåene i 1990, som fastsatt i framlegget for FNs klimakonvensjon på vegne av Den europeiske union og dens medlemsstater om oppdateringen av det nasjonalt fastsatte bidraget fra Den europeiske union og dens medlemsstater.
- 5) Gjennom europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119⁽⁵⁾ har Unionen nedfelt i regelverket målet om klimanøytralitet i hele økonomien senest i 2050. Den nevnte forordningen fastsetter også et bindende EU-klimamål om innen 2030 å redusere nettoklimagassutslippene i Unionen (utslipp etter fratrekk av opptak) med minst 55 % sammenlignet med nivået i 1990.
- 6) Spesialrapporten fra FNs klimapanel (IPCC) fra 2018 om virkningene av globale temperaturøkninger på 1,5 °C over førindustrielt nivå og tilknyttede forløp for globale klimagassutslipp gir et sterkt vitenskapelig grunnlag for å takle klimaendringene og illustrerer behovet for å trappe opp klimatiltakene. Rapporten bekrefter at for å redusere sannsynligheten for ekstreme værforhold må klimagassutslippene reduseres raskt, og at klimaendringene må begrenses til en global temperaturøkning på 1,5 °C. Hvis det ikke raskt treffes avbøtende tiltak som vil kunne begrense den globale oppvarmingen til 1,5 °C over førindustrielt nivå, må det dessuten iverksettes mye dyrere og mer komplekse tilpasningstiltak for å unngå virkningene av kraftigere global oppvarming. Bidraget fra arbeidsgruppe I til IPCCs sjette vurderingsrapport med tittelen «Climate Change 2021: The Physical Science Basis» minner om at klimaendringer allerede påvirker alle regioner på jorden og beregner at klimaendringene vil tilta i alle regioner i de kommende tiårene. Rapporten understreker at med mindre det skjer umiddelbare, raske og store reduksjoner i klimagassutslipp, vil det være umulig å begrense oppvarmingen til nær 1,5 °C eller til og med 2 °C.
- 7) Unionen har ført en ambisiøs klimapolitikk og innført et regelverk for å nå sitt mål om å redusere klimagassutslippene i 2030. Regelverket som gjennomfører dette målet, består blant annet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁽⁶⁾, som etablerer en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Unionen («EU ETS») og innebærer en harmonisert prising av utslipp av klimagasser på unionsnivå for energiintensive sektorer og delsektorer, europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842⁽⁷⁾, som innfører nasjonale mål for reduksjon av utslipp av klimagasser innen 2030, og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841⁽⁸⁾, som pålegger medlemsstatene å kompensere utslipp av klimagasser fra arealbruk med fjerning av klimagasser fra atmosfæren.
- 8) Selv om Unionen har redusert sine innenlandske klimagassutslipp betydelig, har klimagassutslippene som følger av importen til Unionen økt, noe som undergraver Unionens innsats for å redusere sitt globale avtrykk fra klimagassutslipp. Unionen har et ansvar for å fortsette å spille en ledende rolle i den globale klimainnsatsen.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119 av 30. juni 2021 om fastsettelse av en ramme for å oppnå klimanøytralitet og om endring av forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («EUs klimalov») (EUT L 243 av 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Unionen og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 26).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utslipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 1).

- 9) Så lenge et betydelig antall av Unionens internasjonale partnere har politiske tilnærminger som ikke innebærer samme ambisjonsnivå for klimaet, er det en risiko for karbonlekkasje. Karbonlekkasje oppstår dersom virksomheter i visse industrisektorer eller delsektorer, på grunn av kostnader knyttet til klimapolitikken, overfører produksjon til andre land eller import fra disse landene erstatter tilsvarende produkter som er mindre intensive med hensyn til klimagassutslipp. Slike situasjoner kan føre til en økning i de totale globale utslippene og dermed true den reduksjonen av klimagassutslippene som er presserende nødvendig hvis verden skal holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen på godt under 2 °C over førindustrielt nivå og tilstrebe å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over førindustrielt nivå. Etter hvert som Unionen øker sine klimaambisjoner, kan denne risikoen for karbonlekkasje undergrave effektiviteten av Unionens politikk for utslippsreduksjon.
- 10) Initiativet til en karbongrensejusteringsmekanisme («CBAM») er en del av regelverkspakken «Klar for 55» («Fit for 55»). CBAM skal fungere som et vesentlig element i Unionens verktøykasse for å oppfylle målet om en klimanøytral union senest i 2050 i samsvar med Parisavtalen, ved å håndtere risikoen for karbonlekkasje som følge av Unionens økte klimaambisjoner. CBAM forventes også å bidra til å fremme avkarbonisering i tredjeland.
- 11) Eksisterende mekanismer for å håndtere risikoen for karbonlekkasje i sektorer eller delsektorer der en slik risiko foreligger, består av vederlagsfri tildeling i en overgangsperiode av EU ETS-kvoter og økonomiske tiltak for å kompensere for indirekte utslippskostnader som skyldes kostnader for klimagassutslipp som føres videre til strømprisene. Disse mekanismene er fastsatt i henholdsvis artikkel 10a nr. 6 og artikkel 10b i direktiv 2003/87/EF. Vederlagsfri tildeling av EU ETS-kvoter til aktører som oppnår de beste resultatene, har vært et politisk virkemiddel for visse industrisektorer for å håndtere risikoen for karbonlekkasje. Sammenlignet med full auksjonering svekker imidlertid slik vederlagsfri tildeling prissignalet som systemet gir, og påvirker dermed insentivene til å investere i ytterligere reduksjon av klimagassutslippene.
- 12) CBAM søker å erstatte disse eksisterende mekanismene ved å håndtere risikoen for karbonlekkasje på en annen måte, nemlig ved å sikre tilsvarende karbonprising for import og innenlandske produkter. For å sikre en gradvis overgang fra det nåværende systemet med vederlagsfrie kvoter til CBAM, bør CBAM innføres gradvis, mens vederlagsfrie kvoter i sektorer som omfattes av CBAM, utfases. Den kombinerte og midlertidige anvendelsen av EU ETS-kvoter som tildeles vederlagsfritt og av CBAM, bør ikke under noen omstendighet føre til en gunstigere behandling av unionsvarer sammenlignet med varer som importeres til Unionens tollområde.
- 13) Karbonprisen stiger, og selskaper trenger langsiktig synlighet, forutsigbarhet og rettslig forutberegnelighet for å ta sine beslutninger om investeringer i avkarbonisering av industrielle prosesser. For å styrke det rettslige rammeverket for å bekjempe karbonlekkasje bør det derfor etableres en klar vei for gradvis å utvide CBAMs virkeområde videre til produkter, sektorer og delsektorer med risiko for karbonlekkasje.
- 14) Selv om formålet med CBAM er å forebygge risikoen for karbonlekkasje, vil denne forordningen også oppmuntre produsenter fra tredjeland til å bruke teknologier som er mer effektive for å redusere klimagasser, slik at det genereres færre utslipp. Av den grunn forventes CBAM å effektivt støtte reduksjon av klimagassutslipp i tredjeland.
- 15) Som et instrument for å hindre karbonlekkasje og redusere utslippene av klimagasser bør CBAM sikre at importerte produkter er underlagt et regelverk som anvender karbonkostnader som tilsvarer dem som betales under EU ETS, slik at karbonprisen for importerte produkter tilsvarer prisen for innenlandske produkter. CBAM er et klimatiltak som skal støtte reduksjon av globale klimagassutslipp og forebygge risikoen for karbonlekkasje, samtidig som det sikres kompatibilitet med Verdens handelsorganisasjons regelverk.

- 16) Denne forordningen bør få anvendelse på varer som importeres til Unionens tollområde fra tredjeland, med mindre produksjonen av disse allerede har vært omfattet av EU ETS gjennom dens anvendelse på tredjeland eller territorier eller av et karbonprisingssystem som er fullt ut knyttet til EU ETS.
- 17) For å sikre at overgangen til en karbonnøytral økonomi kontinuerlig ledsages av økonomisk og sosial samhørighet, bør det ved framtidig revisjon av denne forordningen tas hensyn til de særlige kjennetegnene og begrensningene for regionene i de mest fjernliggende regionene omhandlet i artikkel 349 i TEUV og for øystater som inngår i Unionens tollområde, uten å undergrave helheten og sammenhengen i Unionens rettsorden, herunder det indre marked og felles politikk.
- 18) For å forebygge risikoen for karbonlekkasje i offshoreanlegg bør denne forordningen få anvendelse på varer eller bearbeidede produkter fra disse varene som er et resultat av en prosedyre for innenlands bearbeiding, og som føres til en kunstig øy, en fast eller flytende innretning eller enhver annen struktur på kontinentalsokkelen eller i den eksklusive økonomiske sonen i en medlemsstat der denne kontinentalsokkelen eller den eksklusive økonomiske sonen er tilstøtende til Unionens tollområde. Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nærmere vilkår for anvendelsen av CBAM på slike varer.
- 19) De klimagassutslippene som bør omfattes av CBAM, bør svare til de klimagassutslippene som omfattes av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF, nemlig karbondioksid (CO₂) og, der det er relevant, dinitrogenoksid og perfluorkarboner. CBAM bør innledningsvis få anvendelse på direkte utslipp av disse klimagassene fra tidspunktet for produksjonen av varene til importen av disse varene til Unionens tollområde, og gjenspeile virkeområdet for EU ETS for å sikre samstemmighet. CBAM bør også gjelde for indirekte utslipp. Disse indirekte utslippene er utslippene fra produksjonen av elektrisitet som brukes til å produsere varene som omfattes av denne forordningen. Å inkludere indirekte utslipp vil ytterligere øke miljøeffektiviteten til CBAM og den tilknyttede ambisjonen om å bidra til å bekjempe klimaendringene. Indirekte utslipp bør imidlertid ikke tas i betraktning innledningsvis for de varene som det gjelder økonomiske tiltak for i Unionen for å kompensere for indirekte utslippskostnader som skyldes kostnader for klimagassutslipp som overføres til strømprisene. Disse varene er angitt i vedlegg II til denne forordningen. Framtidige revisjoner av EU ETS i direktiv 2003/87/EF, og særlig revisjoner av kompensasjonstiltakene for de indirekte kostnadene, bør gjenspeiles på en hensiktsmessig måte med hensyn til CBAMs virkeområde. I overgangsperioden bør det innhentes data med henblikk på å spesifisere metoden for beregning av indirekte utslipp. Denne metoden bør ta hensyn til den mengden elektrisitet som brukes til produksjon av varene som er oppført i vedlegg I til denne forordningen, samt opprinnelseslandet, produksjonskilden og utslippsfaktorene knyttet til denne elektrisiteten. Den spesifikke metoden bør spesifiseres nærmere for å oppnå den mest hensiktsmessige måten å forhindre karbonlekkasje på og sikre CBAMs miljøintegritet.
- 20) EU ETS og CBAM har et felles mål om å prissette innbakte klimagassutslipp i de samme sektorene og for de samme varene gjennom bruk av spesifikke kvoter eller sertifikater. Begge systemene har regulatorisk karakter og er begrunnet i behovet for å redusere klimagassutslippene i Unionen i samsvar med det bindende miljømålet i unionsretten, fastsatt i forordning (EU) 2021/1119, om å redusere Unionens nettoutslipp av klimagasser med minst 55 % innen 2030 sammenlignet med nivået i 1990 og målet om å oppnå klimanøytralitet i hele økonomien senest i 2050.
- 21) Selv om EU ETS fastsetter det samlede antallet utslippskvoter («taket») for klimagassutslipp fra aktiviteter som faller inn under systemet, og tillater handel med kvoter («kvotehandelssystemet»), bør CBAM ikke fastsette kvantitative importbegrensninger, slik at handelsstrømmene ikke begrenses. Mens EU ETS får anvendelse på anlegg i Unionen, bør CBAM dessuten få anvendelse på visse varer som importeres til Unionens tollområde.
- 22) CBAM-systemet har noen spesifikke egenskaper sammenlignet med EU ETS, herunder når det gjelder beregning av prisen på CBAM-sertifikater, mulighetene for å handle med CBAM-sertifikater og deres gyldighetsperiode. Disse funksjonene skyldes behovet for å bevare effektiviteten til CBAM som et tiltak for å forhindre karbonlekkasje over tid. De sikrer også at forvaltningen av CBAM-systemet ikke er urimelig tyngende, verken når det gjelder forpliktelser som pålegges operatører eller administrative ressurser, samtidig som de opprettholder en grad av fleksibilitet for operatører som er like høy som den som er fastsatt i EU ETS. Å sikre en slik balanse er særlig viktig for berørte små og mellomstore bedrifter (SMB-er).

- 23) For at CBAM skal forbli effektivt som et tiltak for å forhindre karbonlekkasje, må det nøye gjenspeile EU ETS-prisen. Mens prisen på kvoter som slippes ut på markedet i EU ETS, fastsettes gjennom auksjoner, bør prisen på CBAM-sertifikater i rimelig grad gjenspeile prisen fra slike auksjoner gjennom gjennomsnitt beregnet på ukentlig basis. Slike ukentlige gjennomsnittspriser gjenspeiler nøye prissvingningene i EU ETS og gir importørene en rimelig margin til å utnytte prisendringene i EU ETS, samtidig som det sikres at systemet fortsatt er håndterbart for administrative myndigheter.
- 24) Under EU ETS er det taket som bestemmer tilførselen av utslippskvoter og gir sikkerhet når det gjelder maksimale utslipp av klimagasser. Karbonprisen bestemmes av balansen mellom dette tilbudet og etterspørselen i markedet. Knapphet er nødvendig for at det skal foreligge et prisinsentiv. Det er ikke hensikten at denne forordningen skal innføre et tak på antallet CBAM-sertifikater som er tilgjengelige for importører; dersom importørene var i stand til å overføre og handle med CBAM-sertifikater, kunne denne muligheten ha ført til situasjoner der prisen på CBAM-sertifikater ikke lenger ville gjenspeile prisutviklingen i EU ETS. En slik situasjon vil redusere insentivet til avkarbonisering, favorisere karbonlekkasje og svekke det overordnede klimamålet for CBAM. Det ville også kunne føre til ulike priser for operatører fra ulike land. Begrensningene av mulighetene til å handle med CBAM-sertifikater og overføre dem er derfor begrunnet i behovet for å unngå å undergrave CBAMs effektivitets- og klimamål og for å sikre likeverdig behandling av operatører fra forskjellige land. For å bevare importørenes mulighet til å optimalisere sine kostnader bør denne forordningen imidlertid fastsette et system der myndigheter kan kjøpe tilbake et visst antall overskytende sertifikater fra importører. Dette antallet bør fastsettes på et nivå som gir importørene en rimelig margin til å utnytte sine kostnader i sertifikatets gyldighetsperiode, samtidig som den samlede prisoverføringseffekten opprettholdes, slik at det sikres at miljømålet for CBAM opprettholdes.
- 25) Ettersom CBAM vil gjelde for import av varer til Unionens tollområde i stedet for til anlegg, vil visse tilpasninger og forenklinger også måtte gjelde for CBAM. En slik forenkling bør være innføringen av et enkelt og tilgjengelig registersystem der importører rapporterer de totale verifiserte klimagassutslippene som er innbakt i varer importert i et bestemt kalenderår. Det bør også anvendes en annen tidsplan enn samsvarssyklusen i EU ETS for å unngå eventuelle flaskehalser som kan oppstå som følge av forpliktelser for akkrediterte verifikatører i henhold til denne forordningen og direktiv 2003/87/EF.
- 26) Medlemsstatene bør ilegge sanksjoner for overtredelse av denne forordningen, og påse at sanksjonene håndheves. Mer spesifikt bør overtredelsesgebyret dersom en autorisert CBAM-deklarant ikke innleverer CBAM-sertifikater, være identisk med beløpet i henhold til artikkel 16 nr. 3 og 4 i direktiv 2003/87/EF. Dersom varene er innført til Unionen av en annen person enn en autorisert CBAM-deklarant uten å oppfylle forpliktelsene i henhold til denne forordningen, bør imidlertid disse gebyrene være høyere for å være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, også idet det tas hensyn til at denne personen ikke er pliktig til å innlevere CBAM-sertifikater. Ileggingen av gebyrer i henhold til denne forordningen berører ikke gebyrer som kan ilegges i henhold til unionsretten eller nasjonal rett for overtredelse av andre relevante forpliktelser, særlig forpliktelser knyttet til tollbestemmelser.
- 27) Mens EU ETS gjelder for visse produksjonsprosesser og aktiviteter, bør CBAM være rettet mot tilsvarende import av varer. Dette krever at importerte varer identifiseres tydelig ved hjelp av deres klassifisering i Den kombinerte nomenklatur («KN») fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 2658/87⁽⁹⁾ og at de kobles til innbakte utslipp.

⁽⁹⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 2658/87 av 23. juli 1987 om toll- og statistikkomenklaturen og om den felles tolltariff (EFT L 256 av 7.9.1987, s. 1).

- 28) Varene eller de foredlede produktene som omfattes av CBAM, bør gjenspeile virksomheten som omfattes av EU ETS, ettersom dette systemet er basert på kvantitative og kvalitative kriterier knyttet til miljømålet i direktiv 2003/87/EF og er det mest omfattende reguleringsystemet for utslipp av klimagasser i Unionen.
- 29) Å definere virkeområdet for CBAM på en måte som gjenspeiler virksomheten som omfattes av EU ETS, vil også bidra til å sikre at importerte produkter gis en behandling som ikke er mindre gunstig enn den som gis tilsvarende produkter av innenlandsk opprinnelse.
- 30) Skjønt det endelige målet for CBAM er bred produktdekning, vil det være fornuftig å starte med et utvalgt antall sektorer med relativt homogene varer der det er risiko for karbonlekkasje. EU-sektorer som anses for å være utsatt for risiko for karbonlekkasje er oppført i delegert kommisjonsbeslutning (EU) 2019/708⁽¹⁰⁾.
- 31) Varene som denne forordningen bør få anvendelse på, bør velges ut etter en grundig analyse av deres relevans når det gjelder kumulerte klimagassutslipp og risiko for karbonlekkasje i de tilsvarende EU ETS-sektorene, samtidig som kompleksiteten og den administrative byrden for de berørte operatørene begrenses. Ved utvelgelsen bør det særlig tas hensyn til grunnmaterialer og grunnprodukter som omfattes av EU ETS, for å sikre at utslipp som er innbakt i utslippsintensive produkter som importeres til Unionen, er underlagt en karbonpris som tilsvarer den som gjelder for unionsprodukter, og for å redusere risikoen for karbonlekkasje. De relevante kriteriene for å begrense utvalget bør være: for det første sektorens relevans med tanke på utslipp, nærmere bestemt om sektoren er en av de største produsentene av klimagassutslipp, for det andre sektorens eksponering for betydelig risiko for karbonlekkasje, som definert i henhold til direktiv 2003/87/EF, og for det tredje behovet for å balansere bred produktdekning med tanke på klimagassutslipp, samtidig som kompleksiteten og den administrative byrden begrenses.
- 32) Bruk av det første kriteriet vil gjøre det mulig å føre opp følgende industrisektorer når det gjelder kumulerte utslipp: jern og stål, raffinerier, sement, aluminium, organiske basiskjemikalier, hydrogen og gjødsel.
- 33) Visse sektorer som er oppført i delegert beslutning (EU) 2019/708, bør imidlertid ikke omfattes av denne forordningen på dette stadiet, på grunn av deres særlige egenskaper.
- 34) I særdeleshet bør organiske kjemikalier ikke omfattes av denne forordningens virkeområde på grunn av tekniske begrensninger som på tidspunktet for vedtakelsen av denne forordningen ikke gjør det mulig å klart definere de innbakte utslippene av slike importerte varer. For disse varene er gjeldende referanseverdi under EU ETS en grunnparameter, som ikke gir mulighet for en utvetydig tildeling av utslipp som er innbakt i individuelle importerte varer. En mer målrettet tildeling til organiske kjemikalier krever mer data og analyse.
- 35) Tilsvarende tekniske begrensninger gjelder for raffineriprodukter der det ikke er mulig å tilskrive utslipp av klimagasser til individuelle produkter på en entydig måte. Samtidig er den relevante referanseverdien i EU ETS ikke direkte knyttet til bestemte produkter, for eksempel bensin, diesel eller parafin, men til all raffineriproduksjon.
- 36) Aluminiumprodukter bør inkluderes i CBAM da de er svært utsatt for karbonlekkasje. I flere industrielle anvendelser er de dessuten i direkte konkurranse med stålprodukter ettersom de har egenskaper som ligner på egenskapene til stålprodukter.
- 37) På tidspunktet for vedtakelsen av denne forordningen er importen av hydrogen til Unionen relativt lav. Situasjonen forventes imidlertid å endre seg betydelig i årene som kommer, ettersom Unionens «Klar for 55»-pakke fremmer bruken av fornybart hydrogen. For avkarboniseringen av industrien som helhet vil etterspørselen etter fornybart hydrogen øke, og dermed føre til ikke-integrerte produksjonsprosesser i nedstrømsprodukter der hydrogen er en forløper. Å inkludere hydrogen i virkeområdet for CBAM er det hensiktsmessige virkemiddelet for ytterligere å fremme avkarbonisering av hydrogen.

⁽¹⁰⁾ Delegert kommisjonsbeslutning (EU) 2019/708 av 15. februar 2019 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF med hensyn til fastsettelse av sektorer og delsektorer som anses for å være utsatt for risiko for karbonlekkasje, for perioden 2021–2030 (EUT L 120 av 8.5.2019, s. 20).

- 38) På samme måte bør visse produkter omfattes av CBAM til tross for at de har et lavt nivå av innbakte utslipp fra produksjonsprosessen, ettersom det å utelukke dem vil øke sannsynligheten for at inkluderingen av stålprodukter i CBAM blir omgått, ved at handelsmønsteret endrer seg til fordel for nedstrømsprodukter.
- 39) Omvendt bør denne forordningen i utgangspunktet ikke få anvendelse på visse produkter hvis produksjon ikke medfører meningsfulle utslipp, for eksempel jernskrap, noen ferrolegeringer og visse gjødselstoffer.
- 40) Import av elektrisitet bør omfattes av denne forordningens virkeområde, ettersom denne sektoren står for 30 % av de samlede klimagassutslippene i Unionen. Unionens økte klimaambisjoner vil øke gapet i karbonkostnader mellom elektrisitetsproduksjonen i Unionen og tredjeland. Dette gapet, kombinert med framgangen med å koble Unionens elektrisitetsnett til naboene, vil øke risikoen for karbonlekkasje som følge av økningen i importen av elektrisitet der en betydelig del er produsert av kullfyrte kraftverk.
- 41) For å unngå en uforholdsmessig stor administrativ byrde for vedkommende nasjonale forvaltninger og importører bør det angis i hvilke begrensede tilfeller forpliktelsene i henhold til denne forordningen ikke bør få anvendelse. Denne *de minimis*-bestemmelsen berører imidlertid ikke en fortsatt anvendelse av de bestemmelsene i unionsretten eller nasjonal rett som er nødvendige for å sikre overholdelse av forpliktelsene i henhold til denne forordningen, og særlig tollavgivningen, herunder forebygging av svindel.
- 42) Ettersom importører av varer som omfattes av denne forordningen, ikke skal måtte behøve å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen på importtidspunktet, bør det anvendes særlige administrative tiltak for å sikre at slike forpliktelser oppfylles på et senere tidspunkt. Importører bør derfor bare ha rett til å importere varer som er omfattet av denne forordningen, etter at vedkommende myndigheter har gitt dem autorisasjon.
- 43) Tollmyndighetene bør ikke tillate at varer importeres av andre personer enn en autorisert CBAM-deklarant. I samsvar med artikkel 46 og 48 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013⁽¹⁾ har tollmyndighetene rett til å utføre kontroller av varene, herunder med hensyn til identifikasjon av den autoriserte CBAM-deklaranten, den åttesifrede KN-koden, de importerte varenes mengde og opprinnelsesland, deklarasjonsdato og tollprosedyre. Kommisjonen bør inkludere risikoene knyttet til CBAM i fastsettelsen av de felles risikokriteriene og -standardene i henhold til artikkel 50 i forordning (EU) nr. 952/2013.
- 44) I en overgangsperiode bør tollmyndighetene underrette tolldeklarantene om plikten til å rapportere opplysninger, slik at de kan bidra til innsamling av opplysninger og til bevissthet om behovet for å anmode om status som autoriserte CBAM-deklaranter, der dette er relevant. Slike opplysninger bør gis av tollmyndighetene på en hensiktsmessig måte for å sikre at tolldeklarantene gjøres oppmerksomme på en slik forpliktelse.
- 45) CBAM bør være basert på et registersystem der en autorisert CBAM-deklarant, som kan representere mer enn én importør, hvert år sender inn en erklæring av utslippene som er innbakt i varene som importeres til Unionens tollområde, og innleverer antallet CBAM-sertifikater som tilsvarer de deklarererte utslippene. Den første CBAM-erklæringen, for kalenderåret 2026, bør framlegges innen 31. mai 2027.
- 46) En autorisert CBAM-deklarant bør kunne kreve en reduksjon i antall CBAM-sertifikater som skal innleveres, tilsvarende den karbonprisen som allerede er betalt i opprinnelseslandet for de innbakte utslippene som er deklarerert.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013 av 9. oktober 2013 om fastsettelse av Unionens tollkodeks (EUT L 269 av 10.10.2013, s. 1).

- 47) De deklarerte innbakte utslippene bør verifiseres av en person som er akkreditert av et nasjonalt akkrediteringsorgan som er utpekt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008⁽¹²⁾ eller i henhold til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067⁽¹³⁾.
- 48) CBAM bør gjøre det mulig for operatører av produksjonsanlegg i tredjeland å registrere seg i CBAM-registeret og gjøre sine verifiserte innbakte utslipp fra produksjon av varer tilgjengelige for autoriserte CBAM-deklaranter. En operatør bør kunne velge at navn, adresse og kontaklinformasjon i CBAM-registeret ikke gjøres tilgjengelig for allmennheten.
- 49) CBAM-sertifikater vil avvike fra EU ETS-kvoter der daglig auksjonering er en vesentlig funksjon. Behovet for å fastsette en klar pris for CBAM-sertifikater vil gjøre daglig publisering uforholdsmessig tungvint og forvirrende for operatørene, siden daglige priser risikerer å være foreldet når de publiseres. Dermed vil publisering av CBAM-priser på ukentlig basis mer nøyaktig gjenspeile prisutviklingen for EU ETS-kvoter som slippes ut på markedet, og være tilstrekkelig for det samme klimamålet. Beregningen av prisen på CBAM-sertifikater bør derfor fastsettes på grunnlag av en lengre tidsramme, nærmere bestemt ukentlig, enn den tidsrammen som er fastsatt av EU ETS, nærmere bestemt daglig. Kommisjonen bør få i oppgave å beregne og offentliggjøre denne gjennomsnittsprisen.
- 50) For å gi autoriserte CBAM-deklaranter fleksibilitet til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen og gjøre det mulig for dem å dra nytte av svingninger i prisen på EU ETS-kvoter, bør CBAM-sertifikater være gyldige i et begrenset tidsrom fra kjøpsdatoen. Den autoriserte CBAM-dekларanten bør kunne videreselge en del av de sertifikatene som er kjøpt for mye. Med sikte på å innlevere CBAM-sertifikater bør den autoriserte CBAM-dekларanten akkumulere det antallet sertifikater som kreves i løpet av året, og som tilsvarer de tersklene som er fastsatt ved utgangen av hvert kvartal.
- 51) De fysiske egenskapene til elektrisitet som et produkt rettferdiggjør en litt annerledes utforming innen CBAM sammenlignet med andre varer. Standardverdier bør brukes under klart angitte forhold, og det bør være mulig for autoriserte CBAM-deklaranter å kreve å få beregnet sine forpliktelser i henhold til denne forordningen basert på faktiske utslipp. Handel med elektrisitet er forskjellig fra handel med andre varer, særlig fordi den omsettes gjennom sammenkoblede elektrisitetsnett, ved hjelp av kraftbørser og bestemte former for handel. Markedskobling er en tett regulert form for elektrisitetshandel som gjør det mulig å samle kjøps- og salgstilbud i hele Unionen.
- 52) For å unngå risikoen for omgåelse og forbedre sporbarheten av faktiske CO₂-utslipp fra import av elektrisitet og bruken av denne i varer, bør beregning av faktiske utslipp bare tillates på visse strenge vilkår. Det bør særlig være nødvendig å påvise at den tildelte overføringskapasiteten er bindende fastsatt, og at det foreligger et direkte kontraktsforhold mellom kjøperen og produsenten av fornybar elektrisitet, eller mellom kjøperen og produsenten av elektrisitet som har utslipp som er lavere enn standardverdien.
- 53) For å redusere risikoen for karbonlekkasje bør Kommisjonen iverksette tiltak for å håndtere omgåelse. Kommisjonen bør vurdere risikoen for slik omgåelse i alle sektorer som omfattes av denne forordningen.
- 54) Avtalepartene i traktaten om opprettelse av energifellesskapet som ble inngått ved rådsbeslutning 2006/500/EF⁽¹⁴⁾, og parter i assosieringsavtaler, herunder dype og omfattende frihandelsområder, er forpliktet til avkarboniseringsprosesser som til slutt bør resultere i at det vedtas karbonprismekanismer som ligner eller tilsvarer EU ETS, eller til å delta i EU ETS.

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).

⁽¹³⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067 av 19. desember 2018 om verifisering av data og akkreditering av miljøkontrollører i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 334 av 31.12.2018, s. 94).

⁽¹⁴⁾ Rådsbeslutning 2006/500/EF av 29. mai 2006 om Det europeiske fellesskaps inngåelse av traktaten om energifellesskapet (EUT L 198 av 20.7.2006, s. 15).

- 55) Integreringen av tredjeland i Unionens elektrisitetsmarked er en viktig faktor for at disse landene skal kunne påskynde overgangen til energisystemer med stor andel fornybar energi. Markedskobling av elektrisitet, som fastsatt i kommisjonsforordning (EU) 2015/1222⁽¹⁵⁾, gjør det mulig for tredjeland å integrere elektrisitet fra fornybare energikilder bedre i elektrisitetsmarkedet, å utveksle slik elektrisitet på en effektiv måte innenfor et bredere område, balansere tilbud og etterspørsel innenfor det større EU-markedet, og å redusere CO₂-utslippsintensiteten for deres elektrisitetsproduksjon. Integrering av tredjeland i Unionens elektrisitetsmarked bidrar også til å sikre elektrisitetsforsyningen i disse landene og i nabomedlemsstatene.
- 56) Når tredjelandets elektrisitetsmarkeder er blitt tett integrert i Unionens gjennom markedskobling, bør det finnes tekniske løsninger for å sikre at CBAM anvendes på elektrisitet som eksporteres fra disse landene til Unionens tollområde. Dersom tekniske løsninger ikke lar seg finne, bør tredjeland som har markeder som er koblet til markedene i Unionen, omfattes av et tidsbegrenset unntak fra CBAM fram til 2030 bare med hensyn til eksport av elektrisitet, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Disse tredjelandene bør imidlertid utarbeide et veikart og forplikte seg til å gjennomføre en karbonpriseringsmekanisme som medfører en pris som tilsvarer EU ETS, og bør forplikte seg til å oppnå karbonnøytralitet senest i 2050, samt til å tilpasse seg Unionens regelverk på områdene miljø, klima, konkurranse og energi. Slike unntak bør når som helst trekkes tilbake dersom det er grunn til å tro at det aktuelle landet ikke oppfyller sine forpliktelser, eller dersom det ikke innen 2030 har vedtatt et kvotehandelssystem som tilsvarer EU ETS.
- 57) Overgangsbestemmelser bør gjelde i et begrenset tidsrom. For dette formålet bør CBAM anvendes uten økonomisk justering, med henblikk på å tilrettelegge for en smidig utrulling, og dermed redusere risikoen for forstyrrende innvirkning på handelen. Importører bør hvert kvartal måtte rapportere de innbakte utslippene i varer som er importert i løpet av foregående kvartal av kalenderåret, med angivelse av direkte og indirekte utslipp samt eventuelle karbonpriser som faktisk er betalt i utlandet. Den siste CBAM-rapporten, som er rapporten som skal framlegges for siste kvartal 2025, skal framlegges innen 31. januar 2026.
- 58) For å tilrettelegge for og sikre at CBAM fungerer tilfredsstillende, bør Kommisjonen yte støtte til vedkommende myndigheter når de utfører sine oppgaver og plikter i henhold til denne forordningen. Kommisjonen bør samordne, utstede retningslinjer og støtte utvekslingen av beste praksis.
- 59) For å anvende denne forordningen på en kostnadseffektiv måte bør Kommisjonen forvalte CBAM-registeret som inneholder data om autoriserte CBAM-deklaranter, operatører og anlegg i tredjeland.
- 60) Det bør opprettes en felles sentral plattform for salg og tilbakekjøp av CBAM-sertifikater. Med henblikk på å føre tilsyn med transaksjonene på den felles sentrale plattformen bør Kommisjonen lette utvekslingen av opplysninger og samarbeidet mellom vedkommende myndigheter og mellom disse myndighetene og Kommisjonen. Videre bør det etableres en rask informasjonsflyt mellom den felles sentrale plattformen og CBAM-registeret.
- 61) For å bidra til en effektiv gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen utføre risikobaserte kontroller og revidere innholdet i CBAM-erklæringene i samsvar med disse.
- 62) For ytterligere å muliggjøre en ensartet anvendelse av denne forordningen bør Kommisjonen som et foreløpig grunnlag stille til rådighet for vedkommende myndigheter sine egne beregninger vedrørende CBAM-sertifikatene som skal innleveres, på grunnlag av sin gjennomgang av CBAM-erklæringene. Slike foreløpige grunnlag bør kun gis til veiledende formål og uten at det berører den endelige beregningen som skal foretas av vedkommende myndighet. Særlig bør det ikke være mulig å klage på eller treffe andre utbedringstiltak mot slike foreløpige innspill fra Kommisjonen.

⁽¹⁵⁾ Kommisjonsforordning (EU) 2015/1222 av 24. juli 2015 om fastsettelse av retningslinjer for kapasitetstildeling og flaskehalshåndtering (EUT L 197 av 25.7.2015, s. 24).

- 63) Medlemsstatene bør også kunne gjennomføre revisjoner av individuelle CBAM-erklæringer med henblikk på håndhevelse. Konklusjonen etter revisjonene av individuelle CBAM-erklæringer bør deles med Kommisjonen. Disse konklusjonene bør også gjøres tilgjengelige for andre vedkommende myndigheter via CBAM-registeret.
- 64) Medlemsstatene bør ha ansvar for korrekt fastsettelse og innkreving av inntekter fra anvendelsen av denne forordningen.
- 65) Kommisjonen bør regelmessig vurdere anvendelsen av denne forordningen og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Disse rapportene bør særlig fokusere på muligheter for å styrke klimatiltakene for å nå målet om en klimanøytral union senest i 2050. Kommisjonen bør som en del av denne rapporteringen innhente de opplysningene som er nødvendige for å utvide denne forordningens virkeområde ytterligere til å omfatte innbakte indirekte utslipp fra varene oppført i vedlegg II så snart som mulig, samt andre varer og tjenester som kan være utsatt for risiko for karbonlekkasje, slik som nedstrømsprodukter, og for å utvikle metoder for beregning av innbakte utslipp basert på metodene for miljøavtrykk, som fastsatt i kommisjonsrekommendasjon 2013/179/EU⁽¹⁶⁾. Disse rapportene bør også inneholde en vurdering av CBAMs innvirkning på karbonlekkasje, herunder i forbindelse med eksport, og mekanismens økonomiske, sosiale og territoriale innvirkning i hele Unionen, idet det også tas hensyn til de særlige kjennetegnene og begrensningene for de mest fjerntliggende regionene omhandlet i artikkel 349 i TEUV og for øystater som inngår i Unionens tollområde.
- 66) Framgangsmåter for å omgå denne forordningen bør overvåkes og behandles av Kommisjonen, herunder når operatører kan foreta små endringer av varene sine uten å endre de vesentlige egenskapene, eller ved kunstig oppdeling av forsendelsene, for å unngå forpliktelsene i henhold til denne forordningen. Videre bør det holdes oppsyn med situasjoner der varer blir sendt til et tredjeland eller en region før de importeres til unionsmarkedet, med det formål å unngå forpliktelsene i henhold til denne forordningen, eller der operatører i tredjeland vil eksportere sine mindre klimagassintensive produkter til Unionen og beholde sine mer klimagassintensive produkter på andre markeder, eller der eksportører eller produsenter omorganiserer sine salgsmønstre og -kanaler, eller andre former for parallell produksjon og parallell salgsspraksis, med det formål å unngå forpliktelsene i henhold til denne forordningen.
- 67) Under full overholdelse av prinsippene fastsatt i denne forordningen bør arbeidet med å utvide virkeområdet for denne forordningen ha som mål at alle sektorene som omfattes av direktiv 2003/87/EF, skal være inkludert innen 2030. Når Kommisjonen gjennomgår og evaluerer anvendelsen av denne forordningen, bør den derfor opprettholde en henvisning til denne tidslinjen og prioritere å innlemme i denne forordningens virkeområde klimagassutslipp innbakt i de varene som er mest utsatt for karbonlekkasje og mest karbonintensive, samt i nedstrømsprodukter som inneholder en betydelig andel av minst én av varene som omfattes av denne forordningens virkeområde. Dersom Kommisjonen ikke framlegger et forslag til regelverk for en slik utvidelse av denne forordningens virkeområde innen 2030, bør den underrette Europaparlamentet og Rådet om årsakene til dette og treffe de nødvendige tiltak for å nå målet om så snart som mulig å inkludere alle sektorene som omfattes av direktiv 2003/87/EF.
- 68) Kommisjonen bør også framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av denne forordningen to år etter utløpet av overgangsperioden, og deretter annethvert år. Tidspunktet for innlevering av rapportene bør følge tidsplanene for karbonmarkedets funksjon i henhold til artikkel 10 nr. 5 i direktiv 2003/87/EF. Rapportene bør inneholde en vurdering av virkningene av CBAM.
- 69) For å muliggjøre en rask og effektiv reaksjon på uforutsette, ekstraordinære og uprovoserte omstendigheter som har ødeleggende konsekvenser for den økonomiske og industrielle infrastrukturen i ett eller flere tredjeland som er underlagt CBAM, bør Kommisjonen dersom det er relevant legge fram for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om endring av denne forordningen. Et slikt forslag til regelverk bør fastsette de tiltakene som er mest hensiktsmessige i lys av de omstendighetene tredjelandet eller tredjelandene står overfor, samtidig som målene for denne forordningen opprettholdes. Disse tiltakene bør være tidsbegrenset.

⁽¹⁶⁾ Kommisjonsrekommendasjon 2013/179/EU av 9. april 2013 om bruk av felles metoder for å måle og formidle opplysninger om produkters og organisasjoners miljøprestasjon over hele deres livssyklus (EUT L 124 av 4.5.2013, s. 1).

- 70) En dialog med tredjeland bør fortsette, og det bør være rom for samarbeid og løsninger som kan danne grunnlag for de spesifikke valgene som skal gjøres med hensyn til detaljene i CBAM under gjennomføringen, særlig i overgangsperioden.
- 71) Kommisjonen bør bestrebe seg på å engasjere seg på en upartisk måte og i samsvar med Unionens internasjonale forpliktelser overfor tredjelandene som får sin handel med Unionen påvirket av denne forordningen, for å undersøke muligheten for dialog og samarbeid om gjennomføringen av bestemte elementer i CBAM. Kommisjonen bør også undersøke muligheten for å inngå avtaler som tar hensyn til karbonprismekanismer i tredjeland. Unionen bør med henblikk på dette yte teknisk bistand til utviklingsland og til de minst utviklede landene (MUL) som identifisert av De forente nasjoner .
- 72) Opprettelsen av CBAM krever at det utvikles bilateralt, multilateralt og internasjonalt samarbeid med tredjeland. For dette formålet bør det opprettes et forum for land med karbonpriserordninger eller andre sammenlignbare ordninger (en «klimaklubb») for å fremme gjennomføringen av ambisiøs klimapolitikk i alle land og bane vei for et globalt rammeverk for karbonprising. Klimaklubben bør være åpen, frivillig, ikke-eksklusiv og særlig rettet mot å sikte mot høye klimaambisjoner i samsvar med Parisavtalen. Klimaklubben kan fungere i regi av en multilateral internasjonal organisasjon og bør legge til rette for sammenligning og eventuelt samordning av relevante tiltak som påvirker utslippsreduksjon. Klimaklubben bør også fremme sammenlignbarheten av relevante klimatiltak ved å sikre kvaliteten på klimaovervåking, -rapportering og -verifisering blant medlemmene og stille midler til rådighet for engasjement og åpenhet mellom Unionen og dens handelspartnere.
- 73) For ytterligere å støtte oppnåelsen av målene i Parisavtalen i tredjeland, er det ønskelig at Unionen fortsetter å yte økonomisk støtte gjennom unionsbudsjettet til klimatiltak og klimatilpasning i de minst utviklede landene, herunder i deres innsats for avkarbonisering og for omstilling av produksjonsindustrier. Denne unionsstøtten bør også bidra til å gjøre det enklere for de berørte næringene å tilpasse seg til de nye regelverkskravene som følger av denne forordningen.
- 74) Ettersom CBAM har som mål å fremme renere produksjon, er Unionen forpliktet til å samarbeide med og støtte tredjeland med lav til middels inntekt for at de skal avkarbonisere sin produksjonsindustri som en del av den eksterne dimensjonen av EUs grønne giv og i samsvar med Parisavtalen. Unionen bør fortsette å støtte disse landene gjennom unionsbudsjettet, særlig de minst utviklede landene, for å bidra til å sikre at de tilpasser seg forpliktelsene i henhold til denne forordningen. Unionen bør også fortsette å støtte klimatiltak og klimatilpasning i disse landene, herunder i deres innsats for avkarbonisering og for omstilling av produksjonsindustrier, innenfor taket for den flerårige finansielle rammen og den økonomiske støtten fra Unionen til internasjonal klimafinansiering. Unionen arbeider for å innføre nye egne midler basert på inntektene fra salg av CBAM-sertifikater.
- 75) Denne forordningen berører ikke europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ og 2018/1725⁽¹⁸⁾.
- 76) Av effektivitetshensyn bør rådsforordning (EF) nr. 515/97⁽¹⁹⁾ gjelde tilsvarende med nødvendige endringer på denne forordningen.

⁽¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Rådsforordning (EF) nr. 515/97 av 13. mars 1997 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene (EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1).

- 77) For å utfylle eller endre visse ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 TEUV når det gjelder
- utfylling av denne forordningen ved å fastsette krav og framgangsmåter for tredjeland eller territorier som er fjernet fra listen i vedlegg III nr. 2, for å sikre at denne forordningen anvendes på disse landene eller territoriene med hensyn til elektrisitet,
 - endring av listen over tredjeland og territorier oppført i vedlegg III nr. 1 eller 2, enten ved å legge til disse landene eller territoriene på listen, for å utelukke fra CBAM de tredjelandene eller territoriene som er fullt integrert i eller knyttet til EU ETS ved framtidige avtaler, eller ved å fjerne tredjeland eller territorier fra listen, og dermed underlegge dem CBAM, dersom de ikke faktisk benytter EU ETS-prisen på varer som eksporteres til Unionen,
 - utfylling av denne forordningen ved å spesifisere vilkårene for å gi akkreditering til verifikatorer, kontroll og tilsyn med akkrediterte verifikatorer, tilbaketrekking av akkreditering samt gjensidig anerkjennelse og fagfelleevaluering av akkrediteringsorganer,
 - utfylling av denne forordningen ved nærmere å definere tidsskjema, administrasjon og andre sider ved salg og tilbakekjøp av CBAM-sertifikater, og
 - endring av listen over varer i vedlegg I ved under visse omstendigheter å legge til varer som er endret noe, for å styrke tiltak som retter seg mot omgåelse.

Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽²⁰⁾. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerede rettsakter er det også viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres sakkyndige gis systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som omhandler forberedelsen av delegerede rettsakter.

- 78) Slike samråd bør gjennomføres på en åpen måte og kan omfatte forutgående samråd med berørte parter, for eksempel kompetente organer, næringslivet (herunder små og mellomstore bedrifter), partene i arbeidslivet, for eksempel fagforeninger, sivilsamfunnsorganisasjoner og miljøorganisasjoner.
- 79) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²¹⁾.
- 80) Unionens økonomiske interesser bør vernes gjennom forholdsmessige tiltak gjennom hele utgiftssyklusen, herunder forebygging, avdekking og etterforskning av uregelmessigheter, inndrivelse av tapte, urettmessig utbetalte eller feilaktig anvendte midler og eventuelt administrative og økonomiske sanksjoner. CBAM bør derfor basere seg på egnede og effektive mekanismer for å unngå tap av inntekter.
- 81) Ettersom målene for denne forordningen, som er å hindre risikoen for karbonlekkasje og dermed redusere de globale karbonutslippene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 82) For å sikre at delegerede rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til denne forordningen skal kunne vedtas rettidig, bør denne forordningen tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

⁽²⁰⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordningen opprettes en ordning for justering av karbonpris for innførsel av varer (karbongrensejusteringsmekanismen, «CBAM») for å håndtere klimagassutslipp som stammer fra produksjon av varene oppført i vedlegg I ved import til Unionens tollområde, med henblikk på å forebygge risikoen for karbonlekkasje og dermed redusere de globale karbonutslippene og støtte målene i Parisavtalen, også ved å skape insentiver for reduksjon av utslipp fra operatører i tredjeland.
2. CBAM supplerer ordningen for handel med kvoter for utslipp av klimagasser i Unionen opprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF («EU ETS») ved å anvende et tilsvarende sett med regler for import til Unionens tollområde av varene nevnt i artikkel 2 i denne forordningen.
3. CBAM skal erstatte mekanismene opprettet ved direktiv 2003/87/EF for å forebygge risikoen for karbonlekkasje, ved å gjenspeile i hvilken grad EU ETS-kvoter tildeles vederlagsfritt i samsvar med artikkel 10a i det nevnte direktivet.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordningen får anvendelse på varer oppført i vedlegg I med opprinnelse i et tredjeland når disse varene, eller bearbeidede produkter fra disse varene som er et resultat av prosedyren for innenlands bearbeiding nevnt i artikkel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres til Unionens tollområde.
2. Denne forordningen får også anvendelse på varer oppført i vedlegg I til denne forordningen med opprinnelse i et tredjeland, der disse varene eller bearbeidede produkter fra disse varene som er et resultat av prosedyren for innenlands bearbeiding nevnt i artikkel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, føres til en kunstig øy, en fast eller flytende innretning eller enhver annen struktur på kontinentalsokkelen eller i den eksklusive økonomiske sonen i en medlemsstat som er tilstøtende til Unionens tollområde.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere vilkår for anvendelsen av CBAM på slike varer, særlig med hensyn til begreper som tilsvarer begrepene import til Unionens tollområde og overgang til fri disponering, med hensyn til framgangsmåtene for innlevering av CBAM-erklæringen med hensyn til slike varer og kontrollene som skal utføres av tollmyndighetene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2 i denne forordningen.

3. Som unntak fra nr. 1 og 2 skal denne forordningen ikke gjelde for
 - a) varer oppført i vedlegg I til denne forordningen som importeres til Unionens tollområde, forutsatt at egenverdien av slike varer per sending ikke overstiger den angitte verdien for varer med ubetydelig verdi som nevnt i artikkel 23 i rådsforordning (EF) nr. 1186/2009⁽²²⁾,
 - b) varer i bagasjen til reisende som kommer fra tredjeland, forutsatt at egenverdien av slike varer ikke overstiger den angitte verdien for varer med ubetydelig verdi som nevnt i artikkel 23 i rådsforordning (EF) nr. 1186/2009,

⁽²²⁾ Rådsforordning (EF) nr. 1186/2009 av 16. november 2009 om en fellesskapsordning for tollfritak (EUT L 324 av 10.12.2009, s. 23).

c) varer som skal flyttes eller brukes i forbindelse med militær virksomhet i henhold til artikkel 1 nr. 49 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2446⁽²³⁾.

4. Som unntak fra nr. 1 og 2 skal denne forordningen ikke gjelde for varer med opprinnelse i tredjeland og territorier oppført i nr. 1 i vedlegg III.

5. Importerte varer skal anses å ha opprinnelse i tredjeland i samsvar med reglene for ikke-preferensiell opprinnelse nevnt i artikkel 59 i forordning (EU) nr. 952/2013.

6. Tredjeland og territorier skal oppføres på listen i vedlegg III nr. 1 dersom de oppfyller alle følgende vilkår:

a) EU ETS får anvendelse på nevnte tredjeland eller territorium, eller det er inngått en avtale mellom nevnte tredjeland eller territorium og Unionen som fullt ut knytter sammen EU ETS og kvotehandelssystemet i nevnte tredjeland eller territorium.

b) Karbonprisen som betales i landet der varene har sin opprinnelse, faktisk belastes klimagassutslippene som er innbakt i disse varene uten noen rabatter utover de som også gjelder i samsvar med EU ETS.

7. Dersom et tredjeland eller territorium har et elektrisitetsmarked som er integrert med Unionens indre marked for elektrisitet gjennom markedskobling, og det ikke finnes noen teknisk løsning for anvendelsen av CBAM på import av elektrisitet til Unionens tollområde fra det nevnte tredjelandet eller territoriet, skal slik import av elektrisitet fra det nevnte tredjelandet eller territoriet unntas fra anvendelsen av CBAM, forutsatt at Kommisjonen har vurdert at alle følgende vilkår er oppfylt i samsvar med nr. 8:

a) Tredjelandet eller territoriet har inngått en avtale med Unionen som fastsetter en forpliktelse til å anvende unionsretten på elektrisitetsområdet, herunder regelverket om utvikling av fornybare energikilder, samt øvrige regler på områdene energi, miljø og konkurranse.

b) Den nasjonale lovgivningen i nevnte tredjeland eller territorium gjennomfører de viktigste bestemmelsene i Unionens regelverk for elektrisitetsmarkeder, herunder om utvikling av fornybare energikilder og markedskobling av elektrisitetsmarkeder.

c) Tredjelandet eller territoriet har framlagt et veikart for Kommisjonen som inneholder en tidsplan for vedtakelse av tiltak for å gjennomføre vilkårene fastsatt i bokstav d) og e).

d) Tredjelandet eller territoriet har forpliktet seg til klimanøytralitet innen 2050 og har, der det er relevant, i samsvar med dette formelt utformet og meddelt De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC) en langsiktig utviklingsstrategi for lave klimagassutslipp innen midten av århundret i samsvar med dette målet, og har gjennomført denne forpliktelsen i sin nasjonale rett.

e) Tredjelandet eller territoriet har ved gjennomføringen av veikartet nevnt i bokstav c) påvist at det har oppfylt de fastsatte fristene, og at det er gjort betydelige framskritt i tilpasningen av nasjonal lovgivning til unionsretten på klimaområdet på grunnlag av det nevnte veikartet, herunder i retning mot karbonprising på et nivå som tilsvarer nivået i Unionen, særlig når det gjelder produksjon av elektrisitet; gjennomføringen av et kvotehandelssystem for elektrisitet, med en pris som tilsvarer EU ETS, skal være fullført innen 1. januar 2030.

f) Tredjelandet eller territoriet har innført et effektivt system for å hindre indirekte import av elektrisitet til Unionen fra andre tredjeland eller territorier som ikke oppfyller vilkårene i bokstav a)–e).

⁽²³⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2446 av 28. juli 2015 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013 om fastsettelse av nærmere regler for visse bestemmelser i Unionens tollkodeks (EUT L 343 av 29.12.2015, s. 1).

8. Et tredjeland eller territorium som oppfyller alle vilkårene fastsatt i nr. 7, skal oppføres i vedlegg III nr. 2 og framlegge to rapporter om oppfyllelse av disse vilkårene, den første innen 1. juli 2025 og den andre innen 31. desember 2027. Innen 31. desember 2025 og innen 1. juli 2028 skal Kommisjonen vurdere, særlig på grunnlag av veikartet nevnt i nr. 7 bokstav c) og rapportene fra tredjelandet eller territoriet, om tredjelandet eller territoriet fortsatt oppfyller vilkårene i nr. 7.

9. Et tredjeland eller territorium som er oppført på listen i nr. 2 i vedlegg III, skal fjernes fra den nevnte listen dersom ett eller flere av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Kommisjonen har grunn til å anta at nevnte tredjeland eller territorium ikke har vist tilstrekkelig framgang for å oppfylle ett av vilkårene i nr. 7, eller at nevnte tredjeland eller territorium har truffet tiltak som er uforenlige med målene i Unionens klima- og miljøregelverk.
- b) Tredjelandet eller territoriet har truffet tiltak som er i strid med sine mål om avkarbonisering, slik som ved å yte offentlig støtte til etablering av ny produksjonskapasitet som avgir mer enn 550 g karbondioksid (CO₂) fra fossilt brensel per kilowatttime elektrisitet.
- c) Kommisjonen har dokumentasjon på at utslippene per kilowatttime av elektrisitet produsert i nevnte tredjeland eller territorium som følge av økt eksport av elektrisitet til Unionen har økt med minst 5 % sammenlignet med 1. januar 2026.

10. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 28 med henblikk på å utfylle denne forordningen ved å fastsette krav og framgangsmåter for tredjeland eller territorier som er fjernet fra listen i vedlegg III nr. 2, for å sikre at denne forordningen anvendes på disse landene eller territoriene med hensyn til elektrisitet. Dersom markedskobling i slike tilfeller fortsatt er uforenlig med anvendelsen av denne forordningen, kan Kommisjonen beslutte å utelukke disse tredjelandene eller territoriene fra markedskobling i Unionen og kreve eksplisitt kapasitetstildeling ved grensen mellom Unionen og disse tredjelandene eller territoriene, slik at CBAM kan anvendes.

11. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 28 for å endre listene over tredjeland eller territorier oppført i nr. 1 eller 2 i vedlegg III ved å tilføye eller fjerne et tredjeland eller territorium, avhengig av om vilkårene fastsatt i nr. 6, 7 eller 9 i denne artikkelen er oppfylt for det aktuelle tredjelandet eller territoriet.

12. Unionen kan inngå avtaler med tredjeland eller territorier med henblikk på å ta hensyn til karbonprismekanismer i slike land eller territorier ved anvendelsen av artikkel 9.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «varer» varer oppført i vedlegg I,
- 2) «klimagasser» klimagasser som oppført i vedlegg I for hver av varene oppført i vedlegget,
- 3) «utslipp» utslipp av klimagasser i atmosfæren fra produksjonen av varer,
- 4) «import» overgang til fri disponering som omhandlet i artikkel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013,
- 5) «EU ETS» ordningen for handel med kvoter for utslipp av klimagasser i Unionen for annen virksomhet oppført i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF enn luftfartsvirksomhet,
- 6) «Unionens tollområde» området definert i artikkel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013,
- 7) «tredjeland» et land eller territorium utenfor Unionens tollområde,

- 8) «kontinentalsokkel» en kontinentalsokkel som definert i artikkel 76 i De forente nasjoners havrettskonvensjon,
- 9) «eksklusiv økonomisk sone» en eksklusiv økonomisk sone som definert i artikkel 55 i De forente nasjoners havrettskonvensjon, og som er erklært som eksklusiv økonomisk sone av en medlemsstat i henhold til den nevnte konvensjonen,
- 10) «egenverdi» egenverdi for kommersielle varer som definert i artikkel 1 nr. 48 i delegert forordning (EU) 2015/2446,
- 11) «markedskobling» tildeling av overføringskapasitet gjennom et unionssystem som samtidig matcher ordrer og tildeler overføringskapasitet mellom budområder som fastsatt i forordning (EU) 2015/1222,
- 12) «eksplisitt kapasitetstildeling» tildeling av overføringskapasitet over landegrensene atskilt fra handel med elektrisitet,
- 13) «vedkommende myndigheter» myndighetene som hver medlemsstat har utpekt i henhold til artikkel 11,
- 14) «tollmyndigheter» medlemsstatenes tollmyndigheter som definert i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013,
- 15) «importør» enten personen som inngir en tolldeklarasjon for overgang til fri disponering av varer i eget navn og på egne vegne, eller, dersom tolldeklarasjonen inngis av en indirekte tollrepresentant i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013, personen på hvis vegne en slik deklarasjon inngis,
- 16) «tolldeklarant» en deklarasjonspliktig som definert i artikkel 5 punkt 15 i forordning (EU) nr. 952/2013 som inngir en tolldeklarasjon for overgang til fri disponering av varer i eget navn, eller personen i hvis navn en slik deklarasjon inngis,
- 17) «autorisert CBAM-deklarant» en person som er autorisert av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 17,
- 18) «person» en fysisk person, en juridisk person eller en sammenslutning av personer som ikke er en juridisk person, men som i henhold til unionsretten eller nasjonal rett er anerkjent å ha rettslig handleevne,
- 19) «etablert i en medlemsstat»
 - a) for en fysisk person, enhver person som har bopel i en medlemsstat,
 - b) for en juridisk person eller en sammenslutning av personer, enhver person med forretningskontor, hovedkontor eller fast driftssted i Unionen,
- 20) «EORI-nummer» (Economic Operators Registration and Identification number) nummeret som tildeles av tollmyndigheten når registreringen for tollformål er utført i samsvar med artikkel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013,
- 21) «direkte utslipp» utslipp fra produksjonsprosesser for varer, herunder utslipp fra produksjon av varme og kjøling som forbrukes under produksjonsprosessene, uansett hvor produksjonen av varme eller kjøling foregår,
- 22) «innbakte utslipp» direkte utslipp som frigjøres under produksjonen av varer og indirekte utslipp fra produksjonen av elektrisitet som forbrukes under produksjonsprosessene, beregnet i samsvar med metodene fastsatt i vedlegg IV og nærmere angitt i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7,
- 23) «tonn CO₂-ekvivalenter» ett metrisk tonn CO₂ eller en mengde av alle andre klimagasser oppført i vedlegg I med tilsvarende potensial for global oppvarming.
- 24) «CBAM-sertifikat» et sertifikat i elektronisk format som tilsvarer ett tonn CO₂-ekvivalenter innbakte utslipp i varer,

- 25) «innlevering» levering av CBAM-sertifikater til motregning mot de deklarerte innbakte utslippene i importerte varer eller mot de innbakte utslippene i importerte varer som skulle vært deklartert,
- 26) «produksjonsprosesser» kjemiske og fysiske prosesser som utføres for å produsere varer i et anlegg,
- 27) «standardverdi» en verdi som beregnes eller utledes fra sekundærdata, som representerer de innbakte utslippene i varer,
- 28) «faktiske utslipp» utslipp beregnet på grunnlag av primærdata fra produksjonsprosessene for varer og fra produksjonen av elektrisitet som forbrukes under disse prosessene, bestemt i samsvar med metodene fastsatt i vedlegg IV,
- 29) «karbonpris» det pengebeløpet som betales i et tredjeland i henhold til en ordning for reduksjon av karbonutslipp, i form av en skatt, en avgift eller et gebyr eller i form av utslippskvoter i henhold til en ordning for handel med klimagassutslipp, beregnet på grunnlag av klimagasser som omfattes av et slikt tiltak, og som frigjøres under produksjonen av varer,
- 30) «anlegg» en fast teknisk enhet der det utføres en produksjonsprosess,
- 31) «operatør» enhver person som driver eller kontrollerer et anlegg i et tredjeland,
- 32) «nasjonalt akkrediteringsorgan» et nasjonalt akkrediteringsorgan oppnevnt av hver medlemsstat som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 765/2008,
- 33) «EU ETS-kvote» en kvote som definert i artikkel 3 bokstav a) i direktiv 2003/87/EF for aktiviteter oppført i vedlegg I til det nevnte direktivet, unntatt luftfartsaktiviteter,
- 34) «indirekte utslipp» utslipp fra produksjon av elektrisitet som forbrukes under produksjonsprosesser for varer, uansett hvor produksjonen av den forbrukte elektrisiteten foregår.

KAPITTEL II

DE AUTORISERTE CBAM-DEKLARANTENES FORPLIKTELSER OG RETTIGHETER

Artikkel 4

Import av varer

Varer skal bare importeres til Unionens tollområde av en autorisert CBAM-deklarant.

Artikkel 5

Søknad om autorisasjon

1. Enhver importør etablert i en medlemsstat skal, før import av varer til Unionens tollområde, søke om status som autorisert CBAM-deklarant («søknad om autorisasjon»). Dersom en slik importør oppnevner en indirekte tollrepresentant i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013, og den indirekte tollrepresentanten samtykker i å fungere som en autorisert CBAM-deklarant, skal den indirekte tollrepresentanten sende inn søknaden om autorisasjon.
2. Dersom en importør ikke er etablert i en medlemsstat, skal den indirekte tollrepresentanten sende inn søknaden om autorisasjon.
3. Søknaden om autorisasjon skal inngis via CBAM-registeret opprettet i samsvar med artikkel 14.

4. Som unntak fra nr. 1 skal, dersom overføringskapasitet for import av elektrisitet tildeles gjennom eksplisitt kapasitetstildeling, den personen som har fått tildelt kapasitet for import, og som oppgir denne kapasiteten for import, for denne forordningens formål anses som en autorisert CBAM-deklarant i medlemsstaten der personen har oppgitt import av elektrisitet i tolldeklarasjonen. Import skal måles per grense for tidsperioder på høyst én time, og det skal ikke være mulig å trekke fra eksport eller transitt innenfor samme time.

Vedkommende myndighet i medlemsstaten der tolldeklarasjonen er inngitt, skal registrere personen i CBAM-registeret.

5. En søknad om autorisasjon skal inneholde følgende opplysninger om søkeren:

- a) Navn, adresse og kontaktopplysninger.
- b) EORI-nummer.
- c) Viktigste økonomiske aktivitet som utøves i Unionen.
- d) Attest fra skattemyndigheten i medlemsstaten der søkeren er etablert, om at det ikke foreligger utestående krav mot søkeren som følge av at vedkommende skylder nasjonal skatt.
- e) Søkerens forsikring på ære og samvittighet om at vedkommende ikke har vært involvert i alvorlige eller gjentatte overtredelser av tollovgivning, skatteregler eller markedsmisbruksregler i løpet av de siste fem årene før søknadsåret, herunder at det ikke er registrert alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens økonomiske virksomhet.
- f) Opplysninger som er nødvendige for å vise søkerens økonomiske og operasjonelle evne til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen, og, dersom vedkommende myndighet beslutter å kreve det på grunnlag av en risikovurdering, dokumentasjon som bekrefter disse opplysningene, for eksempel resultatregnskap og balanse for inntil de tre siste regnskapsårene som det foreligger avsluttede regnskap for.
- g) Anslått pengeverdi og mengde av varer importert til Unionens tollområde etter varetype, for kalenderåret søknaden inngis og for det påfølgende kalenderåret.
- h) Navn og kontaklinformasjon til personene som søkeren opptrer på vegne av, om aktuelt.

6. Søkeren kan når som helst trekke tilbake søknaden.

7. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal uten opphold underrette vedkommende myndighet, via CBAM-registeret, om eventuelle endringer av opplysningene gitt i henhold til nr. 5 som har skjedd etter at beslutningen om å gi status som autorisert CBAM-deklarant er vedtatt i henhold til artikkel 17, og som kan påvirke denne beslutningen eller innholdet i autorisasjonen som er gitt i henhold til beslutningen.

8. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter om kommunikasjon mellom søkeren, vedkommende myndighet og Kommisjonen, om standardformatet for søknaden om autorisasjon og framgangsmåtene for å sende inn en slik søknad via CBAM-registeret, om framgangsmåten som skal følges av vedkommende myndighet og fristene for behandling av søknader om autorisasjon i samsvar med nr. 1, og om reglene for vedkommende myndighets identifisering av de autoriserte CBAM-deklarantene for import av elektrisitet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 6

CBAM-erklæring

1. Innen 31. mai hvert år, og første gang i 2027 for 2026, skal hver autorisert CBAM-deklarant bruke CBAM-registeret nevnt i artikkel 14 til å framlegge en CBAM-erklæring for det foregående kalenderåret.

2. CBAM-erklæringen skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Den samlede mengden av hver varetype som er importert i løpet av foregående kalenderår, uttrykt i megawattimer for elektrisitet og i tonn for andre varer.
- b) De totale innbakte utslippene i varene nevnt i bokstav a) i dette nummeret, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter som slippes ut per megawattime elektrisitet eller, for andre varer, i tonn CO₂-ekvivalenter som slippes ut per tonn av hver varetype, beregnet i samsvar med artikkel 7 og verifisert i samsvar med artikkel 8.
- c) Det totale antallet CBAM-sertifikater som skal innleveres, som tilsvarer de totale innbakte utslippene nevnt i bokstav b) i dette nummeret, etter reduksjonen som skal betales på grunn av karbonprisen som er betalt i et opprinnelsesland i samsvar med artikkel 9, og justeringen som er nødvendig for å gjenspeile i hvilken grad EU ETS-kvoter tildeles gratis i samsvar med artikkel 31.
- d) Kopier av verifiseringsrapporter utstedt av akkrediterte verifikatører i henhold til artikkel 8 og vedlegg VI.

3. Når bearbeidede produkter som er resultatet av en prosedyre for innenlands bearbeiding som nevnt i artikkel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres, skal den autoriserte CBAM-deklaranten i CBAM-erklæringen rapportere utslippene som er innbakt i produktene som ble underlagt prosedyren for innenlands bearbeiding, og som resulterte i de importerte bearbeidede produktene, selv om de bearbeidede produktene ikke er varer som er oppført i vedlegg I til denne forordningen. Dette nummeret får også anvendelse dersom de bearbeidede produktene som er et resultat av prosedyren for innenlands bearbeiding, er returnerte varer som nevnt i artikkel 205 i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. Dersom de importerte varene oppført i vedlegg I til denne forordningen er bearbeidede produkter som er et resultat av en prosedyre for utenlands bearbeiding nevnt i artikkel 259 i forordning (EU) nr. 952/2013, skal den autoriserte CBAM-deklaranten i CBAM-erklæringen bare rapportere utslippene fra bearbeidingen som er foretatt utenfor Unionens tollområde.

5. Når de importerte varene er returnerte varer som nevnt i artikkel 203 i forordning (EU) nr. 952/2013, skal den autoriserte CBAM-deklaranten i CBAM-erklæringen separat rapportere «null» for de totale innbakte utslippene som tilsvarer disse varene.

6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter om standardformatet for CBAM-erklæringen, herunder nærmere opplysninger for hvert anlegg og hvert opprinnelsesland og hver varetype som skal rapporteres, som underbygger de totale mengdene og tallene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, særlig når det gjelder innbakte utslipp og betalt karbonpris, framgangsmåten for innsending av CBAM-erklæringen via CBAM-registeret og ordningene for innlevering av CBAM-sertifikatene nevnt i nr. 2 bokstav c) i denne artikkelen, i samsvar med artikkel 22 nr. 1, særlig når det gjelder prosessen og utvelgelsen av sertifikater som skal innleveres av den autoriserte CBAM-deklaranten. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 7

Beregning av innbakte utslipp

1. Innbakte utslipp i varer skal beregnes i henhold til metodene fastsatt i vedlegg IV. For varer oppført i vedlegg II skal bare direkte utslipp beregnes og tas hensyn til.

2. Innbakte utslipp i andre varer enn elektrisitet skal fastsettes på grunnlag av de faktiske utslippene i samsvar med metodene fastsatt i nr. 2 og 3 i vedlegg IV. Når de faktiske utslippene ikke kan bestemmes på en tilfredsstillende måte, samt når det gjelder indirekte utslipp, skal de innbakte utslippene bestemmes med henvisning til standardverdier i samsvar med metodene fastsatt i vedlegg IV nr. 4.1.

3. Innbakte utslipp i importert elektrisitet skal bestemmes ved henvisning til standardverdier i samsvar med metoden fastsatt i vedlegg IV nr. 4.2, med mindre den autoriserte CBAM-deklaranten godtgjør at kriteriene for å fastsette de innbakte utslippene basert på de faktiske utslippene oppført i vedlegg IV nr. 5 er oppfylt.

4. Innbakte indirekte utslipp skal beregnes i samsvar med metoden fastsatt i vedlegg IV nr. 4.3 og nærmere spesifisert i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til nr. 7 i denne artikkelen, med mindre den autoriserte CBAM-deklaranten godtgjør at kriteriene for å fastsette de innbakte utslippene basert på faktiske utslipp som er oppført i vedlegg IV nr. 6, er oppfylt.

5. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal oppbevare de opplysningene som er nødvendige for å beregne de innbakte utslippene i samsvar med kravene i vedlegg V. Denne dokumentasjonen skal være tilstrekkelig detaljert til at verifikatører som er akkreditert i henhold til artikkel 18, kan kontrollere de innbakte utslippene i samsvar med artikkel 8 og vedlegg VI, og til at Kommisjonen og vedkommende myndighet kan gjennomgå CBAM-erklæringen i samsvar med artikkel 19 nr. 2.

6. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal oppbevare disse opplysningene nevnt i nr. 5, herunder verifikatørens rapport, fram til utgangen av det fjerde året etter det året da CBAM-erklæringen ble eller burde ha blitt innlevert.

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter når det gjelder

a) anvendelsen av elementene i beregningsmetodene fastsatt i vedlegg IV, herunder fastsettelse av systemgrenser for produksjonsprosesser og relevante innsatsmaterialer (forløpere), utslippsfaktorer, anleggsspesifikke verdier for faktiske utslipp og standardverdier og deres respektive anvendelse på individuelle varer, samt fastsettelse av metoder for å sikre påliteligheten av data som utgjør grunnlaget for fastsettelse av standardverdiene, herunder detaljnivået og verifisering av dataene, og herunder ytterligere spesifisering av varer som skal anses som «enkle varer» og «sammensatte varer» med henblikk på vedlegg IV nr. 1; i disse gjennomføringsrettsaktene skal det også angis under hvilke vilkår det anses at faktiske utslipp ikke kan fastsettes på en tilfredsstillende måte, samt elementer av dokumentasjon som godtgjør at kriteriene som kreves for å rettferdiggjøre bruken av faktiske utslipp for elektrisitet som forbrukes i produksjonsprosessene for varer med henblikk på nr. 2 som er oppført i vedlegg IV nr. 5 og 6, er oppfylt, og

b) anvendelsen av elementene i beregningsmetodene i henhold til nr. 4 i samsvar med vedlegg IV nr. 4.3.

Når det er objektivt begrunnet, skal gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd fastsette at standardverdier kan tilpasses bestemte områder, regioner eller land for å ta hensyn til spesifikke objektive faktorer som påvirker utslipp, for eksempel rådende energikilder eller industriprosesser. Disse gjennomføringsrettsaktene skal bygge på eksisterende lovgivning for overvåking og verifisering av utslipps- og aktivitetsdata for anlegg som omfattes av direktiv 2003/87/EF, særlig Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2066⁽²⁴⁾, gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067 og delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/331⁽²⁵⁾. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2 i denne forordningen.

Artikkel 8

Verifisering av innbakte utslipp

1. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal sikre at de samlede innbakte utslippene som er oppgitt i CBAM-erklæringen framlagt i henhold til artikkel 6, verifiseres av en verifikatør som er akkreditert i henhold til artikkel 18, på grunnlag av verifiseringsprinsippene fastsatt i vedlegg VI.

2. For innbakte utslipp i varer produsert i anlegg i et tredjeland som er registrert i samsvar med artikkel 10, kan den autoriserte CBAM-deklaranten velge å bruke verifiserte opplysninger som er utlevert til vedkommende i samsvar med artikkel 10 nr. 7, for å oppfylle forpliktelsen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen.

⁽²⁴⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2066 av 19. desember 2018 om overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF og om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 av 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁵⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/331 av 19. desember 2018 om fastsettelse av overgangsregler i Unionen med hensyn til harmonisert vederlagsfri tildeling av utslippskvoter i samsvar med artikkel 10a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 59 av 27.2.2019, s. 8).

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for anvendelsen av verifiseringsprinsippene fastsatt i vedlegg VI når det gjelder

- a) muligheten til å fravike, under behørig begrunnede omstendigheter og uten å stille en pålitelig vurdering av de innbakte utslippene i fare, verifikatørens plikt til å besøke anlegget der relevante varene produseres,
- b) definisjonen av terskler for å avgjøre om feilopplysninger eller avvik er vesentlige, og
- c) den støttedokumentasjonen som trengs for verifiseringsrapporten, inkludert formatet.

Når Kommisjonen vedtar gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd, skal den søke likeverdighet og samsvar med framgangsmåtene fastsatt i gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 29 nr. 2 i denne forordningen.

Artikkel 9

Karbonpris betalt i et tredjeland

1. En autorisert CBAM-deklarant kan i CBAM-erklæringen kreve en reduksjon i antall CBAM-sertifikater som skal innleveres, for å ta hensyn til karbonprisen som er betalt i opprinnelseslandet for de innbakte utslippene som er deklarerert. Reduksjonen kan bare kreves dersom karbonprisen faktisk er betalt i opprinnelseslandet. I et slikt tilfelle skal det tas hensyn til enhver rabatt eller annen form for kompensasjon som er tilgjengelig i landet, og som ville ha ført til en reduksjon av karbonprisen.
2. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal oppbevare dokumentasjonen som er nødvendig for å godtgjøre at de deklarte innbakte utslippene var underlagt en karbonpris i opprinnelseslandet for de varene som faktisk er betalt, som nevnt i nr. 1. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal særlig holde dokumentasjon knyttet til enhver rabatt eller annen form for vederlag tilgjengelig, særlig henvisninger til lovgivningen i det aktuelle landet. Opplysningene i dokumentasjonen skal sertifiseres av en person som er uavhengig av den autoriserte CBAM-deklaranten og av myndighetene i opprinnelseslandet. Den uavhengige personens navn og kontaktopplysninger skal være oppført på dokumentasjonen. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal også oppbevare dokumentasjon for den faktiske betalingen av karbonprisen.
3. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal oppbevare dokumentasjonen nevnt i nr. 2 fram til utgangen av det fjerde året etter det året der CBAM-erklæringen ble eller burde ha blitt innlevert.
4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter om omregning av den årlige gjennomsnittlige karbonprisen som faktisk er betalt i samsvar med nr. 1, til en tilsvarende reduksjon av antall CBAM-sertifikater som skal innleveres, herunder omregning av karbonprisen som faktisk er betalt i utenlandsk valuta til euro med den årlige gjennomsnittlige valutakursen, dokumentasjonen som kreves for at karbonprisen faktisk er betalt, eksempler på enhver relevant rabatt eller annen form for kompensasjon nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, kvalifikasjonene til den uavhengige personen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen og vilkårene for å fastslå vedkommendes uavhengighet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 10

Registrering av operatører og av anlegg i tredjeland

1. Kommisjonen skal på anmodning fra en operatør av et anlegg i et tredjeland registrere opplysningene om operatøren og om anlegget i CBAM-registeret nevnt i artikkel 14.
2. Anmodningen om registrering i henhold til nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger som skal inngå i CBAM-registeret ved registrering:
 - a) Navn på, adresse til og kontaktopplysninger for operatøren.

- b) Plasseringen av hvert anlegg, herunder den fullstendige adressen og de geografiske koordinatene, uttrykt i lengdegrad og breddegrad, med seks desimaler.
 - c) Anleggets viktigste økonomiske aktivitet.
3. Kommisjonen skal underrette operatøren om registreringen i CBAM-registeret. Registreringen er gyldig i et tidsrom på fem år fra datoen for melding til operatøren for anlegget.
4. Operatøren skal uten opphold underrette Kommisjonen om eventuelle endringer av opplysningene nevnt i nr. 2 foretatt etter registreringen, og Kommisjonen skal oppdatere de relevante opplysningene i CBAM-registeret.
5. Operatøren skal
- a) bestemme de innbakte utslippene beregnet i samsvar med metodene fastsatt i vedlegg IV, etter type varer produsert ved anlegget nevnt i nr. 1 i denne artikkelen,
 - b) sikre at de innbakte utslippene omhandlet i bokstav a) i dette nummer verifiseres i samsvar med verifiseringsprinsippene i vedlegg VI av en verifikatør som er akkreditert i henhold til artikkel 18,
 - c) oppbevare en kopi av verifiseringsrapporten samt registre over opplysningene som kreves for å beregne de innbakte utslippene i varer i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg V i et tidsrom på fire år etter at verifiseringen er utført.
6. Registrene nevnt i nr. 5 bokstav c) i denne artikkelen skal være tilstrekkelig detaljerte til å muliggjøre verifisering av de innbakte utslippene i samsvar med artikkel 8 og vedlegg VI, og til å muliggjøre gjennomgang, i samsvar med artikkel 19, av CBAM-erklæringen som er framlagt av en autorisert CBAM-deklarant som de relevante opplysningene ble utlevert til i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.
7. En operatør kan offentliggjøre opplysningene om verifiseringen av innbakte utslipp nevnt i nr. 5 i denne artikkelen til en autorisert CBAM-deklarant. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal ha rett til å bruke den utleverte informasjonen for å oppfylle forpliktelsen nevnt i artikkel 8.
8. Operatøren kan når som helst be om å bli avregistrert fra CBAM-registeret. Kommisjonen skal på en slik anmodning og etter å ha underrettet vedkommende myndigheter avregistrere operatøren og slette opplysningene i CBAM-registeret om vedkommende operatør og om anlegget, forutsatt at slike opplysninger ikke er nødvendige for gjennomgangen av CBAM-erklæringene som er inngitt. Kommisjonen kan, etter å ha gitt den berørte operatøren mulighet til å bli hørt og etter å ha rådført seg med de aktuelle vedkommende myndigheter, også avregistrere opplysningene dersom Kommisjonen finner at opplysningene om vedkommende operatør ikke lenger er nøyaktige. Kommisjonen skal underrette vedkommende myndigheter om slike avregistreringer.

KAPITTEL III

VEDKOMMENDE MYNDIGHETER

Artikkel 11

Vedkommende myndigheter

1. Hver medlemsstat skal utpeke den vedkommende myndigheten som skal utføre oppgavene og pliktene i henhold til denne forordningen, og underrette Kommisjonen om dette.

Kommisjonen skal gjøre tilgjengelig for medlemsstatene en liste over alle vedkommende myndigheter, og offentliggjøre opplysningene i *Den europeiske unions tidende* og gjøre dem tilgjengelige i CBAM-registeret.

2. Vedkommende myndigheter skal utveksle alle opplysninger som er vesentlige eller relevante for at de skal kunne utføre sine funksjoner og oppgaver i henhold til denne forordningen.

Artikkel 12

Kommisjonen

I tillegg til de øvrige oppgavene som den utfører i henhold til denne forordningen, skal Kommisjonen bistå vedkommende myndigheter med å utføre deres oppgaver og plikter i henhold til denne forordningen, og skal samordne sin virksomhet ved å støtte utveksling av og utstedelse av retningslinjer for beste praksis som omfattes av denne forordningen, og ved å fremme tilstrekkelig informasjonsutveksling og samarbeid mellom vedkommende myndigheter samt mellom vedkommende myndigheter og Kommisjonen.

Artikkel 13

Taushetsplikt og offentliggjøring av opplysninger

1. Alle opplysninger som vedkommende myndighet eller Kommisjonen innhenter under utførelsen av sine oppgaver, og som etter sin art er fortrolige eller gis på fortrolig grunnlag, skal omfattes av taushetsplikt. Slike opplysninger skal ikke gis videre av vedkommende myndighet eller Kommisjonen uten uttrykkelig forhåndstillatelse fra den personen eller myndigheten som har gitt dem, eller i henhold til unionsretten eller nasjonal rett.
2. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndigheter og Kommisjonen dele slike opplysninger med hverandre, tollmyndighetene, myndighetene som har ansvar for administrative eller strafferettslige sanksjoner, og Den europeiske påtalemyndighet, for å sikre at personer oppfyller sine forpliktelser i henhold til denne forordningen og anvendelsen av tollovgivningen. Slike opplysninger som deles skal være omfattet av taushetsplikten, og kan ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, bortsett fra i henhold til bestemmelser i unionsretten eller nasjonal rett.

Artikkel 14

CBAM-register

1. Kommisjonen skal opprette et CBAM-register over autoriserte CBAM-deklaranter i form av en standardisert elektronisk database som inneholder opplysninger om CBAM-sertifikatene for disse autoriserte CBAM-deklaratene. Kommisjonen skal gjøre opplysningene i CBAM-registeret tilgjengelig automatisk og i sanntid for tollmyndigheter og vedkommende myndigheter.
2. CBAM-registeret nevnt i nr. 1 skal inneholde kontoer med opplysninger om hver autorisert CBAM-deklarant, særlig
 - a) navn på, adresse til og kontaktopplysninger for den autoriserte CBAM-deklaranten,
 - b) EORI-nummeret til den autoriserte CBAM-deklaranten,
 - c) CBAM-kontonummeret,
 - d) identifikasjonsnummeret, salgsprisen, salgsdatoen og datoen for innlevering, tilbakekjøp eller sletting av CBAM-sertifikater for hver autorisert CBAM-deklarant.
3. CBAM-registeret skal i en egen del inneholde opplysninger om operatører og anlegg i tredjeland som er registrert i samsvar med artikkel 10 nr. 2.
4. Opplysningene i CBAM-registeret nevnt i nr. 2 og 3 skal være konfidensielle, med unntak av navnene på, adressene til og kontaktopplysningene til operatørene og plasseringen av anlegg i tredjeland. En operatør kan velge å ikke få sitt navn, sin adresse og sine kontaktopplysninger gjort tilgjengelig for allmennheten. Den offentlige informasjonen i CBAM-registeret skal gjøres tilgjengelig av Kommisjonen i et interoperabelt format.
5. Kommisjonen skal hvert år for hver av varene som er oppført i vedlegg I, offentliggjøre de samlede utslippene som er innbakt i de importerte varene.

6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for infrastrukturen og de spesifikke prosessene og framgangsmåtene i CBAM-registeret, herunder risikoanalysen nevnt i artikkel 15, de elektroniske databasene som inneholder opplysningene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, opplysningene om kontoene i CBAM-registeret nevnt i artikkel 16, overføringen til CBAM-registeret av opplysningene om salg, tilbakekjøp og sletting av CBAM-sertifikater nevnt i artikkel 20 og krysssjekkingen av opplysningene nevnt i artikkel 25 nr. 3. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 15

Risikoanalyse

1. Kommisjonen skal foreta risikobaserte kontroller av opplysningene og transaksjonene som er registrert i CBAM-registeret nevnt i artikkel 14, for å sikre at det ikke forekommer uregelmessigheter i forbindelse med kjøp, besittelse, innlevering, tilbakekjøp og sletting av CBAM-sertifikater.
2. Dersom Kommisjonen oppdager uregelmessigheter som følge av kontrollene i henhold til nr. 1, skal den underrette de berørte vedkommende myndigheter om dette, slik at det kan foretas ytterligere undersøkelser for å korrigere de identifiserte uregelmessighetene.

Artikkel 16

Kontoer i CBAM-registeret

1. Kommisjonen skal tildele hver autorisert CBAM-deklarant et unikt CBAM-kontonummer.
2. Hver autorisert CBAM-deklarant skal gis tilgang til sin konto i CBAM-registeret.
3. Kommisjonen skal opprette kontoen så snart autorisasjonen nevnt i artikkel 17 nr. 1 er innvilget, og skal underrette den autoriserte CBAM-deklaranten om dette.
4. Dersom den autoriserte CBAM-deklaranten har innstilt sin økonomiske virksomhet eller autorisasjonen er blitt tilbakekalt, skal Kommisjonen avslutte kontoen til den autoriserte CBAM-deklaranten, forutsatt at den autoriserte CBAM-deklaranten har oppfylt alle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen.

Artikkel 17

Autorisasjon

1. Når en søknad om autorisasjon inngis i samsvar med artikkel 5, skal vedkommende myndighet i medlemsstaten der søkeren er etablert, tildele status som autorisert CBAM-deklarant, forutsatt at kriteriene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen oppfylles. Status som autorisert CBAM-deklarant skal anerkjennes i alle medlemsstater.

Før vedkommende myndighet tildeler status som autorisert CBAM-deklarant, skal den gjennomføre en høringsprosedyre om søknaden om autorisasjon via CBAM-registeret. Høringsprosedyren skal omfatte vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene og Kommisjonen, og skal ikke overstige 15 virkedager.

2. Kriteriene for å tildele status som autorisert CBAM-deklarant skal være følgende:
 - a) Søkeren har ikke vært involvert i en alvorlig overtredelse eller i gjentatte overtredelser av tollovgivning, skatteregler, markedsmissbruksregler eller denne forordningen og delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til denne forordningen, og særlig er det ikke registrert alvorlige straffbare handlinger knyttet til søkerens økonomiske virksomhet i løpet av de siste fem årene før søknaden.
 - b) Søkeren dokumenterer sin økonomiske og operasjonelle evne til å oppfylle forpliktelsene i henhold til denne forordningen.

c) Søkeren er etablert i medlemsstaten der søknaden inngis.

d) Søkeren har fått tildelt et EORI-nummer i samsvar med artikkel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013.

3. Dersom vedkommende myndighet finner at kriteriene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen ikke er oppfylt, eller dersom søkeren ikke har framlagt opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 5, skal myndigheten avslå å tildele status som autorisert CBAM-deklarant. Et slikt vedtak om å avslå status som autorisert CBAM-deklarant skal inneholde begrunnelsen for avslaget og informasjon om muligheten til å klage.

4. Et vedtak fra vedkommende myndighet om å innvilge status som autorisert CBAM-deklarant skal registreres i CBAM-registeret og skal inneholde følgende opplysninger:

a) Navn på, adresse til og kontaktopplysninger for den autoriserte CBAM-deklaranten.

b) EORI-nummeret til den autoriserte CBAM-deklaranten.

c) CBAM-kontonummeret som er tildelt den autoriserte CBAM-deklaranten i samsvar med artikkel 16 nr. 1.

d) Garantien som kreves i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen.

5. For å oppfylle kriteriene fastsatt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkelen skal vedkommende myndighet kreve at det stilles en garanti dersom søkeren ikke var etablert i de to regnskapsårene før året da søknaden i samsvar med artikkel 5 nr. 1 ble inngitt.

Vedkommende myndighet skal fastsette garantibeløpet til et beløp beregnet som den samlede verdien av antallet CBAM-sertifikater som den autoriserte CBAM-deklaranten ville måtte innlevere i samsvar med artikkel 22 med hensyn til import av varer rapportert i samsvar med artikkel 5 nr. 5 bokstav g). Garantien som stilles, skal være en bankgaranti som skal betales ved første påkrav av en finansinstitusjon som driver virksomhet i Unionen, eller en annen form for garanti som gir tilsvarende sikkerhet.

6. Dersom vedkommende myndighet fastslår at garantien som stilles ikke sikrer eller ikke lenger er tilstrekkelig til å sikre den autoriserte CBAM-deklarantens økonomiske og operasjonelle evne til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen, skal den kreve at den autoriserte CBAM-deklaranten velger mellom å stille en tilleggsgaranti eller erstatte den opprinnelige garantien med en ny garanti i samsvar med nr. 5.

7. Vedkommende myndighet skal frigi garantien umiddelbart etter den 31. mai i det andre året der den autoriserte CBAM-deklaranten har innlevert CBAM-sertifikater i samsvar med artikkel 22.

8. Vedkommende myndighet skal tilbakekalle status som autorisert CBAM-deklarant dersom

a) den autoriserte CBAM-deklaranten anmoder om tilbakekalling, eller

b) den autoriserte CBAM-deklaranten ikke lenger oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 2 eller 6 i denne artikkelen, eller har vært involvert i en alvorlig eller gjentatt overtredelse av plikten til å innlevere CBAM-sertifikater nevnt i artikkel 22 nr. 1 eller plikten til å ha et tilstrekkelig antall CBAM-sertifikater på sin konto i CBAM-registeret ved utgangen av hvert kvartal nevnt i artikkel 22 nr. 2.

Før vedkommende myndighet tilbakekaller status som autorisert CBAM-deklarant, skal den gi den autoriserte CBAM-deklaranten mulighet til å bli hørt, og skal gjennomføre en høringsprosedyre om eventuell tilbakekalling av slik status. Høringsprosedyren skal omfatte vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene og Kommisjonen, og skal ikke overstige 15 virkedager.

Et eventuelt vedtak om tilbakekalling skal inneholde begrunnelsen for vedtaket samt opplysninger om klageadgang.

9. Vedkommende myndighet skal registrere opplysninger i CBAM-registeret om
 - a) søkerne hvis søknad om autorisasjon er avslått i henhold til nr. 3, og
 - b) personer hvis status som autorisert CBAM-deklarant er tilbakekalt i henhold til nr. 8.
10. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta vilkårene for
 - a) anvendelse av kriteriene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, herunder kriteriet om ikke å ha vært involvert i en alvorlig overtredelse eller i gjentatte overtredelser i henhold til nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen,
 - b) anvendelsen av garantien nevnt i nr. 5, 6 og 7 i denne artikkelen,
 - c) anvendelsen av kriteriene for en alvorlig eller gjentatt overtredelse nevnt i nr. 8 i denne artikkelen,
 - d) konsekvensene av tilbakekallingen av status som autorisert CBAM-deklarant nevnt i nr. 8 i denne artikkelen, og
 - e) de konkrete tidsfristene og formatet for høringsprosedyren nevnt i nr. 1 og 8 i denne artikkelen.

Gjennomføringsrettsaktene nevnt i første ledd skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 18

Akkreditering av verifikatører

1. Enhver person som er akkreditert i samsvar med gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067 for en relevant gruppe aktiviteter, skal være en akkreditert verifikatør i henhold til denne forordningen. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å identifisere relevante grupper av aktiviteter ved å sørge for en samordning av kvalifikasjonene til en akkreditert verifikatør som er nødvendige for å utføre verifiseringer med henblikk på denne forordningen, med den relevante gruppen av aktiviteter oppført i vedlegg I til gjennomføringsforordning (EU) 2018/2067 og angitt i akkrediteringssertifikatet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2 i denne forordningen.
2. Et nasjonalt akkrediteringsorgan kan på anmodning akkreditere en person som verifikatør i henhold til denne forordningen dersom organet på grunnlag av dokumentasjonen som det får tilsendt, anser at vedkommende er i stand til å anvende verifiseringsprinsippene nevnt i vedlegg VI når vedkommende utfører verifiseringsoppgavene for de innbakte utslippene i henhold til artikkel 8 og 10.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 28 for å utfylle denne forordningen ved å fastsette vilkårene for å gi akkreditering som nevnt i nr. 2 i denne artikkel, for kontroll og tilsyn med akkrediterte verifikatører, for tilbaketrekking av akkreditering og for gjensidig anerkjennelse og fagfellevurdering av akkrediteringsorganer.

Artikkel 19

Gjennomgang av CBAM-erklæringer

1. Kommisjonen skal ha tilsynsrollen i gjennomgangen av CBAM-erklæringene.
2. Kommisjonen kan gjennomgå CBAM-erklæringene i samsvar med en strategi for gjennomgang, herunder risikofaktorer, innen perioden som slutter det fjerde året etter det året der CBAM-erklæringene burde ha blitt innlevert.

Gjennomgangen kan bestå i å verifisere opplysningene i CBAM-erklæringen og verifiseringsrapportene på grunnlag av opplysningene som tollmyndighetene har framlagt i samsvar med artikkel 25, eventuelle andre relevante bevis, og på grunnlag av enhver revisjon som anses som nødvendig, herunder hos den autoriserte CBAM-deklaranten.

Kommisjonen skal via CBAM-registeret underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der CBAM-deklaranten er etablert, om påbegynnelsen av og resultatene av gjennomgangen.

Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert, kan også gjennomgå en CBAM-erklæring innen fristen nevnt i første ledd i dette nummer. Vedkommende myndighet skal underrette Kommisjonen om påbegynnelsen og resultatene av en gjennomgang via CBAM-registeret.

3. Kommisjonen skal med jevne mellomrom angi spesifikke risikofaktorer og punkter som krever oppmerksomhet på grunnlag av en risikoanalyse i forbindelse med gjennomføringen av CBAM på unionsnivå, idet det tas hensyn til opplysningene i CBAM-registeret, opplysningene fra tollmyndighetene og andre relevante informasjonskilder, herunder kontrollene som er utført i henhold til artikkel 15 nr. 2 og artikkel 25.

Kommisjonen skal også lette utvekslingen av opplysninger med vedkommende myndigheter om bedrageri og om gebyrene som ilegges i samsvar med artikkel 26.

4. Dersom en autorisert CBAM-deklarant ikke sender inn en CBAM-erklæring i samsvar med artikkel 6, eller dersom Kommisjonen på grunnlag av sin gjennomgang i henhold til nr. 2 i denne artikkelen anser at det oppgitte antallet CBAM-sertifikater er feil, skal Kommisjonen vurdere forpliktelsene i henhold til denne forordningen for den autoriserte CBAM-deklaranten på grunnlag av opplysningene den har til rådighet. Kommisjonen skal fastsette en foreløpig beregning av det totale antallet CBAM-sertifikater som burde ha blitt innlevert, senest 31. desember i året etter året der CBAM-erklæringen burde ha blitt innlevert, eller senest 31. desember i det fjerde året etter året der den uriktige CBAM-erklæringen ble innlevert, alt etter hva som er relevant. Kommisjonen skal for veiledende formål og uten at det berører den endelige beregningen som er fastsatt av vedkommende myndighet i medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert, forelegge vedkommende myndigheter en slik foreløpig beregning.

5. Dersom vedkommende myndighet konkluderer med at det oppgitte antallet CBAM-sertifikater som skal innleveres er feil, eller at ingen CBAM-erklæring er sendt inn i samsvar med artikkel 6, skal den fastsette antallet CBAM-sertifikater som burde ha blitt innlevert av den autoriserte CBAM-deklaranten, idet den tar hensyn til opplysningene som er gitt av Kommisjonen.

Vedkommende myndighet skal underrette den autoriserte CBAM-deklaranten om sin beslutning om antallet CBAM-sertifikater som er fastsatt, og skal anmode om at den autoriserte CBAM-deklaranten innleverer de ytterligere CBAM-sertifikatene innen én måned.

Vedtaket fra vedkommende myndighet skal inneholde begrunnelsen for vedtaket samt opplysninger om klageadgang. Vedtaket skal også meddeles via CBAM-registeret.

Dersom vedkommende myndighet, etter å ha mottatt den foreløpige beregningen fra Kommisjonen i samsvar med nr. 2 og 4, beslutter å ikke treffe tiltak, skal vedkommende myndighet underrette Kommisjonen om dette via CBAM-registeret.

6. Dersom vedkommende myndighet konkluderer med at antallet innleverte CBAM-sertifikater er høyere enn antallet som burde ha blitt innlevert, skal den omgående underrette Kommisjonen. De overskytende CBAM-sertifikatene som er blitt innlevert, skal tilbakekjøpes i samsvar med artikkel 23.

KAPITTEL IV

CBAM-SERTIFIKATER

Artikkel 20

Salg av CBAM-sertifikater

1. En medlemsstat skal selge CBAM-sertifikater på en felles sentral plattform til autoriserte CBAM-deklaranter som er etablert i den aktuelle medlemsstaten.

2. Kommisjonen skal opprette og forvalte den felles sentrale plattformen etter en felles anbudsprosess mellom Kommisjonen og medlemsstatene.

Kommisjonen og vedkommende myndigheter skal ha tilgang til opplysningene i den felles sentrale plattformen.

3. Opplysningene om salg, tilbakekjøp og sletting av CBAM-sertifikater i den felles sentrale plattformen skal overføres til CBAM-registeret på slutten av hver virkedag.
4. CBAM-sertifikater skal selges til autoriserte CBAM-deklaranter til prisen som er beregnet i samsvar med artikkel 21.
5. Kommisjonen skal sikre at hvert CBAM-sertifikat tildeles et unikt identifikasjonsnummer når det opprettes. Kommisjonen skal registrere det unike identifikasjonsnummeret og CBAM-sertifikatets pris og salgsdato i CBAM-registeret på kontoen til den autoriserte CBAM-deklaranten som kjøper sertifikatet.
6. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 28 for å utfylle denne forordningen ved nærmere å angi tidsskjema, administrasjon og andre sider ved forvaltningen av salg og tilbakekjøp av CBAM-sertifikater, og søke å oppnå samsvar med framgangsmåtene i kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010⁽²⁶⁾.

Artikkel 21

Pris på CBAM-sertifikater

1. Kommisjonen skal beregne prisen på CBAM-sertifikater som gjennomsnittet av sluttprisene på EU ETS-kvoter på auksjonsplattformen, i samsvar med framgangsmåtene fastsatt i forordning (EU) nr. 1031/2010, for hver kalenderuke.

For de kalenderukene der det ikke er planlagt auksjoner på auksjonsplattformen, skal prisen på CBAM-sertifikater være gjennomsnittet av sluttprisene på EU ETS-kvoter i den siste uken der auksjoner på auksjonsplattformen fant sted.

2. Kommisjonen skal offentliggjøre gjennomsnittsprisen, som nevnt i nr. 1 andre ledd, på sin nettside eller på annen hensiktsmessig måte den første virkedagen i påfølgende kalenderuke. Denne prisen får anvendelse fra den første virkedagen etter at den er kunngjort, til den første virkedagen i den påfølgende kalenderuken.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for anvendelsen av metoden fastsatt i nr. 1 i denne artikkel for å beregne gjennomsnittsprisen på CBAM-sertifikater og de praktiske ordningene for offentliggjøring av denne prisen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

Artikkel 22

Innlevering av CBAM-sertifikater

1. Innen 31. mai hvert år, og første gang i 2027 for 2026, skal den autoriserte CBAM-deklaranten innlevere via CBAM-registeret et antall CBAM-sertifikater som tilsvarer de innbakte utslippene som er oppgitt i samsvar med artikkel 6 nr. 2 bokstav c), og verifisert i samsvar med artikkel 8, for kalenderåret før innleveringen. Kommisjonen skal fjerne innleverte CBAM-sertifikater fra CBAM-registeret. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal sikre at det nødvendige antallet CBAM-sertifikater er tilgjengelig på dennes konto i CBAM-registeret.

⁽²⁶⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering av utslippskvoter for klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 302 av 18.11.2010, s. 1).

2. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal sikre at antallet CBAM-sertifikater på vedkommendes konto i CBAM-registeret ved utgangen av hvert kvartal tilsvarer minst 80 % av de innbakte utslippene, bestemt ved henvisning til standardverdier i samsvar med metodene fastsatt i vedlegg IV, fra alle varer deklaranten har importert siden begynnelsen av kalenderåret.

3. Dersom Kommisjonen finner at antallet CBAM-sertifikater på kontoen til en autorisert CBAM-deklarant ikke oppfyller forpliktelsene i henhold til nr. 2, skal den via CBAM-registeret underrette vedkommende myndighet i medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert.

Vedkommende myndighet skal underrette den autoriserte CBAM-deklaranten om behovet for å sikre et tilstrekkelig antall CBAM-sertifikater på deklarantens konto innen én måned etter slik underretning.

Vedkommende myndighet skal registrere meldingen til og svaret fra den autoriserte CBAM-deklaranten i CBAM-registeret.

Artikkel 23

Tilbakekjøp av CBAM-sertifikater

1. Dersom en autorisert CBAM-deklarant anmoder om det, skal medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert, kjøpe tilbake de overskytende CBAM-sertifikatene som er igjen på deklarantens konto i CBAM-registeret etter at sertifikatene er innlevert i samsvar med artikkel 22.

Kommisjonen skal kjøpe tilbake de overskytende CBAM-sertifikatene gjennom den felles sentrale plattformen nevnt i artikkel 20 på vegne av medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert. Den autoriserte CBAM-deklaranten skal sende inn anmodningen om tilbakekjøp innen 30. juni hvert år der CBAM-sertifikater ble innlevert.

2. Antall sertifikater som er gjenstand for tilbakekjøp som nevnt i nr. 1, skal begrenses til en tredjedel av det samlede antallet CBAM-sertifikater som er kjøpt av den autoriserte CBAM-deklaranten i løpet av det foregående kalenderåret.

3. Tilbakekjøpsprisen for hvert CBAM-sertifikat skal være prisen betalt av den autoriserte CBAM-deklaranten for det aktuelle sertifikatet på kjøpstidspunktet.

Artikkel 24

Sletting av CBAM-sertifikater

Den 1. juli hvert år skal Kommisjonen slette alle CBAM-sertifikater som ble kjøpt i løpet av året før det foregående kalenderåret, og som ble stående på kontoen til en autorisert CBAM-deklarant i CBAM-registeret. Disse CBAM-sertifikatene skal slettes uten vederlag.

Dersom antallet CBAM-sertifikater som skal innleveres, bestrides i en pågående tvist i en medlemsstat, skal Kommisjonen suspendere slettingen av CBAM-sertifikatene i et omfang som tilsvarer det omtvistede beløpet. Vedkommende myndighet i medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert, skal uten opphold oversende alle relevante opplysninger til Kommisjonen.

KAPITTEL V

REGLER FOR IMPORT AV VARER

Artikkel 25

Regler for import av varer

1. Tollmyndighetene skal ikke tillate at varer importeres av andre personer enn en autorisert CBAM-deklarant.
2. Tollmyndighetene skal periodisk og automatisk, særlig ved hjelp av tilsynsmekanismen som er fastsatt i henhold til artikkel 56 nr. 5 i forordning (EU) nr. 952/2013, meddele Kommisjonen spesifikke opplysninger om varene som er deklareret for import. Disse opplysningene skal omfatte den autoriserte CBAM-deklarantens EORI-nummer og CBAM-kontonummer, varenes åttesifrede KN-kode, mengde, opprinnelsesland, datoen for tolldeklarasjonen og tollprosedyren.
3. Kommisjonen skal oversende opplysningene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen til vedkommende myndighet i medlemsstaten der den autoriserte CBAM-deklaranten er etablert, og skal for hver CBAM-deklarant kryssjekke disse opplysningene med opplysningene i CBAM-registeret i henhold til artikkel 14.
4. Tollmyndighetene kan i henhold til artikkel 12 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013 oversende fortrolige opplysninger som de har innhentet under utførelsen av sine oppgaver, eller som er gitt til tollmyndighetene på fortrolig grunnlag, til Kommisjonen og vedkommende myndighet i medlemsstaten som har tildelt status som autorisert CBAM-deklarant.
5. Forordning (EF) nr. 515/97 gjelder tilsvarende med nødvendige endringer på denne forordningen.
6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter omfanget av opplysningene og hyppigheten av, tidspunktet for og midlene for overføring av disse opplysningene i henhold til nr. 2 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

KAPITTEL VI

HÅNDHEVING

Artikkel 26

Sanksjoner

1. En autorisert CBAM-deklarant som ikke innleverer, innen 31. mai hvert år, antallet CBAM-sertifikater som tilsvarer utslippene som er innbakt i varer importert i foregående kalenderår, skal pålegges å betale et overtredelsesgebyr. Et slikt overtredelsesgebyr skal være identisk med boten for utslippsoverskridelse fastsatt i artikkel 16 nr. 3 i direktiv 2003/87/EF og økt i henhold til artikkel 16 nr. 4 i det nevnte direktivet, som gjelder i importåret for varene. Et slikt overtredelsesgebyr skal gjelde for hvert CBAM-sertifikat som den autoriserte CBAM-deklaranten ikke har innlevert.
2. Når en annen person enn en autorisert CBAM-deklarant importerer varer til Unionens tollområde uten å oppfylle forpliktelsene i henhold til denne forordningen, skal denne personen pålegges å betale et overtredelsesgebyr. Et slikt overtredelsesgebyr skal være effektivt, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og skal, særlig avhengig av den manglende overholdelsens varighet, alvorlighetsgrad, omfang, forsettlig karakter og om den er gjentatt, samt i hvilken grad personen samarbeider med vedkommende myndighet, være et beløp som er tre til fem ganger gebyret nevnt i nr. 1, som gjelder i året for import av varene, for hvert CBAM-sertifikat som personen ikke har innlevert.
3. Betalingen av gebyret skal ikke fritta den autoriserte CBAM-deklaranten fra plikten til å innlevere det utestående antallet CBAM-sertifikater i et gitt år.

4. Dersom vedkommende myndighet fastslår, herunder i lys av Kommisjonens foreløpige beregninger i samsvar med artikkel 19, at en autorisert CBAM-deklarant har unnlatt å oppfylle plikten til å innlevere CBAM-sertifikater som fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, eller at en person har importert varer til Unionens tollområde uten å oppfylle pliktene i henhold til denne forordningen som fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen, skal vedkommende myndighet ilegge overtredelsesgebyret i henhold til nr. 1 eller 2 i denne artikkelen, alt etter hva som er relevant. For dette formål skal vedkommende myndighet underrette den autoriserte CBAM-deklaranten eller, der nr. 2 i denne artikkelen gjelder, personen, om

- a) at vedkommende myndighet har konkludert med at den autoriserte CBAM-deklaranten eller personen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen ikke har oppfylt forpliktelsene i henhold til denne forordningen,
- b) begrunnelsen for konklusjonen,
- c) overtredelsesgebyret pålagt den autoriserte CBAM-deklaranten eller personen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen,
- d) datoen overtredelsesgebyret forfaller til betaling,
- e) handlingen som den autoriserte CBAM-deklaranten eller personen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal foreta for å betale overtredelsesgebyret, og
- f) retten den autoriserte CBAM-deklaranten eller personen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen har til å klage.

5. Dersom overtredelsesgebyret ikke er betalt innen forfallstidspunktet nevnt i nr. 4 bokstav d), skal vedkommende myndighet sikre at gebyret betales, med alle midler den har tilgang til i henhold til nasjonal rett i den berørte medlemsstaten.

6. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om beslutningene om overtredelsesgebyrene nevnt i nr. 1 og 2 og registrere den endelige betalingen nevnt i nr. 5 i CBAM-registeret.

Artikkel 27

Omgåelse

1. Kommisjonen skal treffe tiltak i samsvar med denne artikkelen, basert på relevante og objektive data, for å håndtere omgåelse av denne forordningen.

2. Omgåelse skal defineres som en endring i handelsmønsteret for varer som stammer fra en praksis, en prosess eller et arbeid som det ikke er tilstrekkelig grunn til eller økonomisk begrunnelse for, annet enn å omgå, helt eller delvis, noen av forpliktelsene i denne forordningen. En slik praksis, en slik prosess eller et slikt arbeid kan bestå av, men er ikke begrenset til

- a) en liten endring av de berørte varene for å bringe dem inn under KN-koder som ikke er oppført i vedlegg I, med mindre endringen endrer deres vesentlige egenskaper,
- b) kunstig oppdeling av forsendelser i sendinger med en egenverdi som ikke overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 2 nr. 3.

3. Kommisjonen skal løpende overvåke situasjonen på unionsplan med henblikk på å avdekke omgåelse, herunder gjennom markedstilsyn eller på grunnlag av enhver relevant informasjonskilde, som for eksempel framlegg fra og rapportering fra sivilsamfunnsorganisasjoner.

4. En medlemsstat eller enhver part som er berørt av eller har dratt nytte av en av situasjonene nevnt i nr. 2, kan melde fra til Kommisjonen dersom den støter på omgåelse. Andre berørte parter enn direkte berørte eller begunstigede parter, f.eks. miljøorganisasjoner og ikke-statlige organisasjoner, som finner konkrete bevis på omgåelse, kan også melde fra til Kommisjonen.

5. Meldingen nevnt i nr. 4 skal begrunnes og inneholde relevante data og statistikk til støtte for påstanden om omgåelse av denne forordningen. Kommisjonen skal innlede en undersøkelse av en påstand om omgåelse enten dersom den er blitt underrettet av en medlemsstat eller av en berørt eller begunstiget part eller en annen interessent, forutsatt at underretningen oppfyller kravene nevnt i dette nummeret, eller dersom Kommisjonen selv fastslår at en slik undersøkelse er nødvendig. Ved gjennomføringen av undersøkelsen kan Kommisjonen bistås av vedkommende myndigheter og tollmyndighetene. Kommisjonen skal avslutte undersøkelsen innen ni måneder fra dagen underretningen ble mottatt. Når en undersøkelse er iverksatt, skal Kommisjonen underrette alle vedkommende myndigheter.

6. Dersom Kommisjonen, idet den tar hensyn til relevante data, rapporter og statistikker, herunder fra tollmyndighetene, har tilstrekkelige grunner til å tro at omstendighetene nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen forekommer i én eller flere medlemsstater i henhold til et etablert mønster, gis den myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 28 for å endre listen over varer i vedlegg I ved å legge til de relevante litt endrede produktene nevnt i nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen, for å hindre omgåelse.

KAPITTEL VII

UTØVELSE AV DELEGERING OG KOMITÉPROSEDYRE

Artikkel 28

Utøvelse av delegering

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 2 nr. 10, artikkel 2 nr. 11, artikkel 18 nr. 3, artikkel 20 nr. 6 og artikkel 27 nr. 6 gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 17. mai 2023. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med ytterligere perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 2 nr. 10, artikkel 2 nr. 11, artikkel 18 nr. 3, artikkel 20 nr. 6 og artikkel 27 nr. 6 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.
4. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
5. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
6. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
7. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 nr. 10, artikkel 2 nr. 11, artikkel 18 nr. 3, artikkel 20 nr. 6 eller artikkel 27 nr. 6 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før denne fristen utløper, har underrettet Kommisjonen om at de ikke har innvendinger. Denne fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikkel 29***Komitéprosedyre**

1. Kommisjonen skal bistås av CBAM-komiteen. Nevnte komité skal være en komité i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITTEL VIII

RAPPORTERING OG GJENNOMGANG*Artikkel 30***Kommisjonens gjennomgang og rapportering**

1. Kommisjonen skal i samråd med relevante interessenter innhente de opplysningene som vil være nødvendige for å utvide denne forordningens virkeområde som angitt i og i henhold til nr. 2 bokstav a), og for å utvikle metoder for beregning av innbakte utslipp basert på metoder for miljøavtrykk.
2. Før avslutningen av overgangsperioden omhandlet i artikkel 32 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av denne forordningen.

Rapporten skal inneholde en vurdering av

- a) muligheten til å utvide virkeområdet til å gjelde
 - i) innbakte indirekte utslipp i varene oppført i vedlegg II,
 - ii) innbakte utslipp ved transport av varene oppført i vedlegg I og transporttjenester,
 - iii) andre varer med risiko for karbonlekkasje enn dem som er oppført i vedlegg I, særlig organiske kjemikalier og polymerer,
 - iv) andre innsatsmaterialer (forløpere) for varene oppført i vedlegg I,
- b) kriteriene som skal brukes for å identifisere varer som skal oppføres på listen i vedlegg I til denne forordningen, basert på de sektorene som er utsatt for risiko for karbonlekkasje, identifisert i henhold til artikkel 10b i direktiv 2003/87/EF; denne vurderingen skal ledsages av en tidsplan som utløper i 2030 for gradvis innlemmelse av de aktuelle varene i virkeområdet for denne forordningen, idet det særlig skal tas hensyn til risikonivået for deres respektive karbonlekkasje,
- c) de tekniske kravene til beregning av innbakte utslipp for andre varer som skal oppføres på listen i vedlegg I,
- d) framdriften i internasjonale drøftinger om klimatiltak,
- e) styringssystemet, herunder de administrative kostnadene,
- f) denne forordningens innvirkning på varer oppført i vedlegg I som importeres fra utviklingsland, med særlig vekt på de minst utviklede landene (MUL) som identifisert av De forente nasjoner, og på virkningene av den tekniske bistanden som gis,
- g) metoden for beregning av indirekte utslipp i henhold til artikkel 7 nr. 7 og vedlegg IV nr. 4.3.

3. Minst ett år før utløpet av overgangsperioden skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport som identifiserer produkter lenger ned i verdikjeden for varene oppført i vedlegg I som den anbefaler skal vurderes med henblikk på å bli omfattet av denne forordningen. For dette formålet skal Kommisjonen i god tid utvikle en metode som bør være basert på relevans når det gjelder kumulerte klimagassutslipp og risiko for karbonlekkasje.

4. Rapportene nevnt i nr. 2 og 3 skal eventuelt ledsages av et forslag til regelverk ved utløpet av overgangsperioden, herunder en detaljert konsekvensanalyse, særlig med henblikk på å utvide virkeområdet for denne forordningen på grunnlag av konklusjonene i rapportene.

5. Annethvert år fra avslutningen av overgangsperioden skal Kommisjonen, som en del av sin årlige rapport til Europaparlamentet og Rådet i henhold til artikkel 10 nr. 5 i direktiv 2003/87/EF, vurdere hvor effektivt CBAM er for å håndtere risikoen for karbonlekkasje for varer som produseres i Unionen med henblikk på eksport til tredjeland som ikke anvender EU ETS eller en lignende karbonpriseringsmekanisme. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av utviklingen i Unionens eksport i CBAM-sektorer og utviklingen med hensyn til handelsstrømmer og innbakte utslipp fra disse varene på det globale markedet. Dersom det i rapporten konkluderes med at det er en risiko for karbonlekkasje for varer som produseres i Unionen med henblikk på eksport til slike tredjeland som ikke anvender EU ETS eller en lignende karbonpriseringsmekanisme, skal Kommisjonen, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk for å håndtere denne risikoen for karbonlekkasje på en måte som er i samsvar med Verdens handelsorganisasjons regler, og som tar hensyn til avkarbonisering av anlegg i Unionen.

6. Kommisjonen skal overvåke hvordan CBAM fungerer, med sikte på å evaluere virkningene og eventuelle justeringer av dens anvendelse.

Kommisjonen skal innen 1. januar 2028 og annethvert år deretter legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport om gjennomføringen av denne forordningen og om hvordan CBAM fungerer. Rapporten skal minst inneholde

- a) en vurdering av virkningen av CBAM på
 - i) karbonlekkasje, herunder i forbindelse med eksport,
 - ii) hvilke sektorer som omfattes,
 - iii) det indre markedet, økonomiske og territoriale virkninger i hele Unionen,
 - iv) inflasjon og prisen på varer,
 - v) virkningen for næringer som bruker varer oppført i vedlegg I,
 - vi) internasjonal handel, herunder ressursforflytning, og
 - vii) de minst utviklede landene,
- b) en vurdering av
 - i) styringssystemet, herunder en vurdering av medlemsstatenes gjennomføring og forvaltning av autoriseringen av CBAM-deklaranter,
 - ii) omfanget av denne forordningen,
 - iii) framgangsmåter for omgåelse,
 - iv) anvendelsen av gebyrer i medlemsstatene,
- c) resultater av undersøkelser og gebyrer som er pålagt,
- d) samlet informasjon om utslippsintensiteten for hvert opprinnelsesland for de ulike varene oppført i vedlegg I.

7. Dersom det har inntruffet en uforutsett, ekstraordinær og uprovosert hendelse som er utenfor kontrollen til ett eller flere tredjeland som er underlagt CBAM, og denne hendelsen har ødeleggende konsekvenser for den økonomiske og industrielle infrastrukturen i vedkommende land, skal Kommisjonen vurdere situasjonen og legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk, for å endre denne forordningen ved å fastsette de nødvendige midlertidige tiltakene for å håndtere disse ekstraordinære omstendighetene.

8. Fra slutten av overgangsperioden nevnt i artikkel 32 i denne forordningen skal Kommisjonen, som del av den årlige rapporteringen i henhold til artikkel 41 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/947⁽²⁷⁾, vurdere og rapportere om hvordan finansieringen i henhold til den nevnte forordningen har bidratt til avkarbonisering av framstillingsindustrien i de minst utviklede landene.

KAPITTEL IX

SAMORDNING MED VEDERLAGSFRI TILDELING AV KVOTER INNENFOR RAMMEN AV EU ETS

Artikkel 31

Vederlagsfri tildeling av kvoter i henhold til EU ETS og plikt til å innlevere CBAM-sertifikater

1. CBAM-sertifikatene som skal innleveres i samsvar med artikkel 22 i denne forordningen, skal justeres for å gjenspeile i hvilken grad EU ETS-kvoter tildeles vederlagsfritt i samsvar med artikkel 10a i direktiv 2003/87/EF til anlegg som i Unionen produserer varene som er oppført i vedlegg I til denne forordningen.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere regler for beregning av justeringen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen. Slike nærmere regler skal utarbeides med henvisning til prinsippene som anvendes i EU ETS for vederlagsfri tildeling av kvoter til anlegg som innenfor Unionen produserer varene oppført i vedlegg I, idet det tas hensyn til de ulike referanseverdiene som brukes i EU ETS for vederlagsfri tildeling, med sikte på å kombinere disse referanseverdiene til tilsvarende verdier for de berørte varene, og idet det tas hensyn til relevante innsatsmaterialer (forløpere). Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 29 nr. 2.

KAPITTEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikkel 32

Overgangsperiodens omfang

I overgangsperioden fra 1. oktober 2023 til 31. desember 2025 skal importørens forpliktelser i henhold til denne forordningen begrenses til rapporteringsforpliktelsene fastsatt i artikkel 33, 34 og 35. Dersom importøren er etablert i en medlemsstat og oppnevner en indirekte tollrepresentant i samsvar med artikkel 18 i forordning (EU) nr. 952/2013, og dersom den indirekte tollrepresentanten samtykker i dette, skal rapporteringsplikten gjelde for denne indirekte tollrepresentanten. Dersom importøren ikke er etablert i en medlemsstat, skal rapporteringsplikten gjelde for den indirekte tollrepresentanten.

⁽²⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/947 av 9. juni 2021 om opprettelse av instrumentet for naboskap, utviklingssamarbeid og internasjonalt samarbeid – Et globalt Europa, om endring og oppheving av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 466/2014/EU og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1601 og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 av 14.6.2021, s. 1).

Artikkel 33

Import av varer

1. Tollmyndighetene skal underrette importøren eller, i situasjonene som omfattes av artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten om rapporteringsplikten etter artikkel 35, senest når varene frigis til tollprosedyren overgang til fri disponering.
2. Tollmyndighetene skal periodisk og automatisk, særlig ved hjelp av tilsynsmekanismen som er fastsatt i henhold til artikkel 56 nr. 5 i forordning (EU) nr. 952/2013 eller gjennom elektronisk dataoverføring, meddele Kommisjonen opplysninger om importerte varer, herunder bearbeidede produkter som følger av prosedyren for utenlands bearbeiding. Slike opplysninger skal omfatte tolldeklarantens og importørens EORI-nummer, den åttesifrede KN-koden, mengde, opprinnelsesland, datoen for tolldeklarasjonen og tollprosedyren.
3. Kommisjonen skal oversende opplysningene nevnt i nr. 2 til vedkommende myndigheter i medlemsstatene der tolldeklaranten, og importøren der dette er aktuelt, er etablert.

Artikkel 34

Rapporteringsplikt for visse tollprosedyrer

1. Når bearbeidede produkter som er resultatet av prosedyren for innenlands bearbeiding som nevnt i artikkel 256 i forordning (EU) nr. 952/2013, importeres, skal rapporteringsplikten nevnt i artikkel 35 i denne forordningen omfatte opplysninger om produktene som ble underlagt prosedyren for innenlands bearbeiding, og som resulterte i de importerte bearbeidede produktene, selv om de bearbeidede produktene ikke er oppført i vedlegg I til denne forordningen. Dette nummeret får også anvendelse dersom de bearbeidede produktene som er et resultat av prosedyren for innenlands bearbeiding, er returnerte varer som nevnt i artikkel 205 i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. Rapporteringsplikten nevnt i artikkel 35 i denne forordningen får ikke anvendelse på import av
 - a) bearbeidede produkter som er et resultat av prosedyren for utenlands bearbeiding nevnt i artikkel 259 i forordning (EU) nr. 952/2013,
 - b) varer som anses som returnerte varer i henhold til artikkel 203 i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikkel 35

Rapporteringsforpliktelse

1. Hver importør eller, i de situasjonene som omfattes av artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten som har importert varer i løpet av et gitt kvartal i et kalenderår, skal framlegge en rapport for det aktuelle kvartalet («CBAM-rapporten») som inneholder opplysninger om varene som er importert i løpet av kvartalet, for Kommisjonen senest én måned etter utgangen av det aktuelle kvartalet.
2. CBAM-rapporten skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) Den samlede mengden av hver varetype, uttrykt i megawattimer for elektrisitet og i tonn for andre varer, som er angitt for hvert anlegg som produserer varene i opprinnelseslandet.
 - b) De faktiske samlede innbakte utslippene, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter som slippes ut per megawattime elektrisitet eller, for andre varer, i tonn CO₂-ekvivalenter som slippes ut per tonn av hver varetype, beregnet etter framgangsmåten beskrevet i vedlegg IV.
 - c) De samlede indirekte utslippene beregnet i samsvar med gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 7.
 - d) Karbonprisen som skal betales i et opprinnelsesland for utslippene som er innbakt i de importerte varene, idet det tas hensyn til enhver rabatt eller annen form for kompensasjon som er tilgjengelig.

3. Kommisjonen skal med jevne mellomrom oversende de relevante vedkommende myndigheter en liste over de importører eller indirekte tollrepresentanter som er etablert i medlemsstaten og som den har grunn til å tro ikke har oppfylt forpliktelsen til å framlegge en CBAM-rapport i samsvar med nr. 1, med tilhørende begrunnelser.

4. Dersom Kommisjonen mener at en CBAM-rapport er ufullstendig eller uriktig, skal den oversende vedkommende myndighet i medlemsstaten der importøren er etablert, eller, i situasjonene som omfattes av artikkel 32, der den indirekte tollrepresentanten er etablert, hvilke tilleggsopplysninger den anser som nødvendige for å utfylle eller korrigere denne rapporten. Disse opplysningene gis til orientering og uten at det berører den endelige vurderingen som skal foretas av vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal innlede framgangsmåten for korrigering og underrette importøren eller, i situasjonene som omfattes av artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten om hvilke tilleggsopplysninger som er nødvendige for å korrigere rapporten. Når det er hensiktsmessig, skal importøren eller den indirekte tollrepresentanten oversende en korrigert rapport til vedkommende myndighet og til Kommisjonen.

5. Dersom vedkommende myndighet i medlemsstaten nevnt i nr. 4 i denne artikkelen innleder en korrigeringsprosedyre, herunder tar hensyn til opplysninger mottatt i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen, og fastslår at importøren eller, dersom det er aktuelt i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten ikke har truffet de nødvendige tiltak for å korrigere CBAM-rapporten, eller dersom den berørte vedkommende myndighet fastslår, deriblant under hensyn til opplysninger mottatt i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, at importøren eller, dersom det er aktuelt i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten ikke har oppfylt forpliktelsen til å framlegge en CBAM-rapport i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, skal vedkommende myndighet ilegge importøren eller, dersom det er aktuelt i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten et effektivt, forholdsmessig og avskrekkende gebyr. For dette formål skal vedkommende myndighet underrette importøren eller, dersom det er relevant i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten og underrette Kommisjonen om følgende:

- a) Konklusjonen om at importøren eller eventuelt den indirekte tollrepresentanten i samsvar med artikkel 32 har unnlatt å oppfylle plikten til å framlegge en rapport for et gitt kvartal eller å treffe de nødvendige tiltakene for å korrigere rapporten, samt begrunnelsen for denne konklusjonen.
- b) Gebyret som pålegges importøren eller, dersom det er relevant i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten.
- c) Datoen gebyret forfaller til betaling.
- d) Tiltaket som importøren eller, dersom det er relevant i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentanten skal treffe for å betale gebyret.
- e) Importørens, eller, dersom det er relevant i samsvar med artikkel 32, den indirekte tollrepresentantens rett til å klage.

6. Dersom vedkommende myndighet, etter å ha mottatt opplysningene fra Kommisjonen i samsvar med denne artikkelen, beslutter ikke å treffe tiltak, skal vedkommende myndighet underrette Kommisjonen om dette.

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter når det gjelder

- a) informasjonen som skal rapporteres, metoden og formatet for denne rapporteringen, herunder detaljerte opplysninger per opprinnelsesland og varetype til støtte for de samlede mengdene nevnt i nr. 2 bokstav a), b) og c), og eksempler på enhver relevant rabatt eller annen form for kompensasjon som er tilgjengelig som nevnt i nr. 2 bokstav d),
- b) det veiledende spekteret av gebyrer som skal ilegges i henhold til nr. 5, og kriteriene som skal tas i betraktning ved fastsettelsen av det faktiske beløpet, herunder alvoret og varigheten av den manglende rapporteringen,
- c) detaljerte regler for omregning av den årlige gjennomsnittlige karbonprisen nevnt i nr. 2 bokstav d), uttrykt i utenlandsk valuta, til euro med den årlige gjennomsnittlige valutakursen,

- d) detaljerte regler om elementene i beregningsmetodene fastsatt i vedlegg IV, herunder fastsettelse av systemgrenser for produksjonsprosesser, utslippsfaktorer, anleggsspesifikke verdier for faktiske utslipp og deres respektive anvendelse på individuelle varer, samt fastsettelse av metoder for å sikre påliteligheten av data, herunder detaljnivået,
- e) midlene og formatet for rapporteringskravene for indirekte utslipp fra importerte varer. Dette formatet skal omfatte den mengden elektrisitet som brukes til produksjon av varene som er oppført i vedlegg I, samt opprinnelseslandet, produksjonskilden og utslippsfaktorene knyttet til denne elektrisiteten.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 29 nr. 2 i denne forordningen. De skal gjelde for varer som importeres i overgangsperioden nevnt i artikkel 32 i denne forordningen, og skal bygge på eksisterende regelverk for anlegg som faller inn under virkeområdet for direktiv 2003/87/EF.

KAPITTEL XI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 36

Ikrafttredelse

1. Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra 1. oktober 2023. Imidlertid gjelder følgende:
 - a) Artikkel 5, 10, 14, 16 og 17 får anvendelse fra 31. desember 2024.
 - b) Artikkel 2 nr. 2 og artikkel 4, 6–9, 15 og 19, artikkel 20 nr. 1, 3, 4 og 5, artikkel 21–27 og 31 får anvendelse fra 1. januar 2026.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 10. mai 2023.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

J. ROSWALL

Formann

VEDLEGG I

Liste over varer og klimagasser

1. Med henblikk på identifisering av varer får denne forordningen anvendelse på varer som omfattes av kodene i Den kombinerte nomenklatur («KN») som angitt i tabellen nedenfor. KN-kodene skal være de samme som i forordning (EØF) nr. 2658/87.
2. I denne forordningen menes med klimagasser knyttet til varer nevnt i nr. 1 de klimagassene som er angitt i tabellen nedenfor for de aktuelle varene.

Sement

KN-kode	Klimagass
2507 00 80 – Annen kaolinholdig leire	Karbondioksid
2523 10 00 – Sementklinker	Karbondioksid
2523 21 00 – Hvit portlandsement, også kunstig farget	Karbondioksid
2523 29 00 – Annen portlandsement	Karbondioksid
2523 30 00 – Aluminatsement	Karbondioksid
2523 90 00 – Annen hydraulisk sement	Karbondioksid

Elektrisitet

KN-kode	Klimagass
2716 00 00 – Elektrisk energi	Karbondioksid

Gjødsel

KN-kode	Klimagass
2808 00 00 – Salpetersyre, nitresyrer	Karbondioksid og dinitrogenoksid
2814 – Ammoniakk, vannfri eller i vandig oppløsning	Karbondioksid
2834 21 00 – Nitrater av kalium	Karbondioksid og dinitrogenoksid
3102 – Nitrogengjødsel, mineralsk eller kjemisk	Karbondioksid og dinitrogenoksid
3105 – Mineralsk eller kjemisk gjødsel som inneholder to eller tre av gjødselementene nitrogen, fosfor og kalium; annen gjødsel; varer som hører under dette kapittel, i form av tabletter eller liknende former eller i pakninger med bruttovekt høyst 10 kg Unntak: 3105 60 00 – Mineralsk eller kjemisk gjødsel med innhold av fosfor og kalium	Karbondioksid og dinitrogenoksid

Jern og stål

KN-kode	Klimagass
72 – Jern og stål Unntak: 7202 2 – Ferrosilisium 7202 30 00 – Ferrosilikomangan 7202 50 00 – Ferrosilikokrom 7202 70 00 – Ferromolybden 7202 80 00 – Ferrowolfram og ferrosilikowolfram 7202 91 00 – Ferrotitan og ferrosilikotitan 7202 92 00 – Ferrovanadium 7202 93 00 – Ferroniob 7202 99 – Annet: 7202 99 10 – Ferrofosfor 7202 99 30 – Ferrosilikomagnesium 7202 99 80 – Andre 7204 – Avfall og skrap av jern og stål; støpeblokker framstilt ved omsmelting av skrap av jern eller stål	Karbondioksid
2601 12 00 – Agglomerert jernmalm, også konsentrert, unntatt røstet svovelkis	Karbondioksid
7301 – Spundveggjern av jern eller stål, også med hull eller sammensatte; sveisede profiler av jern eller stål	Karbondioksid
7302 – Følgende skinnemateriell av jern eller stål, til jernbaner eller sporveger: skinner, motskinner og tannskinner, sporvekseltunger, sporkryss, sporvekselstag og andre deler til sporveksler, sviller, lasker, skinnestoler, stolpiler, underlagsplater, klemplater, traversjern og annet spesielt materiell til sammenføyning eller festing av skinner	Karbondioksid
7303 00 – Rør, rørledninger og hule profiler av støpejern	Karbondioksid
7304 – Rør og hule profiler, sømløse, av jern (unntatt støpejern) eller stål	Karbondioksid
7305 – Andre rør (f.eks. sveisede, naglede eller falsede), med sirkelrunde tverrsnitt og med ytre diameter over 406,4 mm, av jern eller stål	Karbondioksid
7306 – Andre rør og hule profiler (f.eks. med åpen søm, sveisede, naglede eller falsede), av jern eller stål	Karbondioksid
7307 – Rørdeler (fittings) (f.eks. forbindelsesstykker, knær, muffe), av jern eller stål	Karbondioksid
7308 – Jern- og stålkonstruksjoner (unntatt prefabrikkerte bygninger som hører under posisjon 94.06) og deler dertil (f.eks. bruer og bruseksjoner, sluseporter, tårn, master, tak, taksperrer, dører og vinduer samt rammer og karmer dertil og dørterskler, skodder, rekkverk, søyler og pilarer), av jern eller stål; plater, stenger, profiler, rør og liknende av jern eller stål, bearbeidde til bruk i konstruksjoner	Karbondioksid

KN-kode	Klimagass
7309 00 – Tanker, kar og lignende beholdere, av jern eller stål, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser) med kapasitet over 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid
7310 – Tanker, fat, tromler, spann, bokser, esker og liknende beholdere, av jern eller stål, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold høyst 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid
7311 00 – Beholdere av jern eller stål for komprimerte eller flytende gasser	Karbondioksid
7318 – Skruer, bolter, muttere, skinneskruer (franske treskruer), skrueskroer, nagler, kiler, splittpinner, underlagsskiver (herunder sprengskiver) og liknende varer, av jern eller stål	Karbondioksid
7326 – Andre varer av jern eller stål	Karbondioksid

Aluminium

KN-kode	Klimagass
7601 – Ubearbeidet aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7603 – Pulver og flak av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7604 – Stenger og profiler av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7605 – Tråd av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7606 – Plater og bånd av aluminium, med tykkelse over 0,2 mm	Karbondioksid og perfluorkarboner
7607 – Folier av aluminium (også trykte eller med underlag av papir, papp, plast eller liknende materiale), med tykkelse høyst 0,2 mm (underlag ikke medregnet)	Karbondioksid og perfluorkarboner
7608 – Rør av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7609 00 00 – Rørdeler (fittings) (f.eks. forbindelsesstykker, knær, muffe) av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7610 – Konstruksjoner av aluminium (unntatt prefabrikkerte bygninger som hører under posisjon 94.06) og deler dertil (f.eks. bruer, bruseksjoner, tårn, master, tak, taksperrer, dører og vinduer samt rammer og karmen dertil og dørterskler, rekkverk, søyler og piler); plater, stenger, profiler, rør og liknende av aluminium, bearbejdet til bruk i konstruksjoner	Karbondioksid og perfluorkarboner
7611 00 00 – Tanker, kar og liknende beholdere, av aluminium, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold over 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid og perfluorkarboner

KN-kode	Klimagass
7612 – Tanker, fat, tromler, spann, bokser, esker og liknende beholdere, av aluminium (herunder rørformede beholdere og tuber), for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold høyst 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid og perfluorkarboner
7613 00 00 – Beholdere av aluminium for komprimerte eller flytende gasser	Karbondioksid og perfluorkarboner
7614 – Tau, liner, kabler, flettede bånd og liknende varer, av aluminium, uten elektrisk isolasjon	Karbondioksid og perfluorkarboner
7616 – Andre varer av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner

Kjemikalier

KN-kode	Klimagass
2804 10 00 – Hydrogen	Karbondioksid

VEDLEGG II

Liste over varer der det bare skal tas hensyn til direkte utslipp, i henhold til artikkel 7 nr. 1

Jern og stål

KN-kode	Klimagass
72 – Jern og stål Unntak: 7202 2 – Ferrosilisium 7202 30 00 – Ferrosilikomangan 7202 50 00 – Ferrosilikokrom 7202 70 00 – Ferromolybden 7202 80 00 – Ferrowolfram og ferrosilikowolfram 7202 91 00 – Ferrotitan og ferrosilikotitan 7202 92 00 – Ferrovanadium 7202 93 00 – Ferroniob 7202 99 – Annet: 7202 99 10 – Ferrofosfor 7202 99 30 – Ferrosilikomagnesium 7202 99 80 – Andre 7204 – Avfall og skrap av jern og stål; støpeblokker framstilt ved omsmelting av skrap av jern eller stål	Karbondioksid
7301 – Spundveggjern av jern eller stål, også med hull eller sammensatte; sveisede profiler av jern eller stål	Karbondioksid
7302 – Følgende skinnemateriell av jern eller stål, til jernbaner eller sporveger: skinner, motskinner og tannskinner, sporvekseltunger, sporkryss, sporvekselstag og andre deler til sporveksler, sviller, lasker, skinnestoler, stolkieler, underlagsplater, klemplater, traversjern og annet spesielt materiell til sammenføyning eller festing av skinner	Karbondioksid
7303 00 – Rør, rørledninger og hule profiler av støpejern	Karbondioksid
7304 – Rør og hule profiler, sømløse, av jern (unntatt støpejern) eller stål	Karbondioksid
7305 – Andre rør (f.eks. sveisede, naglede eller falsede), med sirkelrunde tverrsnitt og med ytre diameter over 406,4 mm, av jern eller stål	Karbondioksid
7306 – Andre rør og hule profiler (f.eks. med åpen søm, sveisede, naglede eller falsede), av jern eller stål	Karbondioksid
7307 – Rørdeler (fittings) (f.eks. forbindelsesstykker, knær, muffe), av jern eller stål	Karbondioksid
7308 – Jern- og stålkonstruksjoner (unntatt prefabrikkerte bygninger som hører under posisjon 94.06) og deler dertil (f.eks. bruer og bruseksjoner, sluseporter, tårn, master, tak, taksperrer, dører og vinduer samt rammer og karmene dertil og dørterskler, skodder, rekkverk, søyler og pilarer), av jern eller stål; plater, stenger, profiler, rør og liknende av jern eller stål, bearbejdet til bruk i konstruksjoner	Karbondioksid

KN-kode	Klimagass
7309 00 – Tanker, kar og lignende beholdere, av jern eller stål, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser) med kapasitet over 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid
7310 – Tanker, fat, tromler, spann, bokser, esker og liknende beholdere, av jern eller stål, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold høyst 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid
7311 00 – Beholdere av jern eller stål for komprimerte eller flytende gasser	Karbondioksid
7318 – Skruer, bolter, muttere, skinneskruer (franske treskruer), skrukekroker, nagler, kiler, splittpinner, underlagsskiver (herunder sprengskiver) og liknende varer, av jern eller stål	Karbondioksid
7326 – Andre varer av jern eller stål	Karbondioksid

Aluminium

KN-kode	Klimagass
7601 – Ubearbeidet aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7603 – Pulver og flak av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7604 – Stenger og profiler av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7605 – Tråd av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7606 – Plater og bånd av aluminium, med tykkelse over 0,2 mm	Karbondioksid og perfluorkarboner
7607 – Folier av aluminium (også trykte eller med underlag av papir, papp, plast eller liknende materiale), med tykkelse høyst 0,2 mm (underlag ikke medregnet)	Karbondioksid og perfluorkarboner
7608 – Rør av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7609 00 00 – Rørdeler (fittings) (f.eks. forbindelsesstykker, knær, muffe) av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner
7610 – Konstruksjoner av aluminium (unntatt prefabrikkerte bygninger som hører under posisjon 94.06) og deler dertil (f.eks. bruer, bruseksjoner, tårn, master, tak, taksperrer, dører og vinduer samt rammer og karmen dertil og dørterskler, rekkverk, søyler og pilarer); plater, stenger, profiler, rør og liknende av aluminium, bearbejdet til bruk i konstruksjoner	Karbondioksid og perfluorkarboner
7611 00 00 – Tanker, kar og liknende beholdere, av aluminium, for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold over 300 liter, også føret eller varmeisoleret, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid og perfluorkarboner

KN-kode	Klimagass
7612 – Tanker, fat, tromler, spann, bokser, esker og liknende beholdere, av aluminium (herunder rørformede beholdere og tuber), for ethvert materiale (unntatt beholdere for komprimerte eller flytende gasser), med rominnhold høyst 300 liter, også føret eller varmeisolert, men uten mekanisk eller termisk utstyr	Karbondioksid og perfluorkarboner
7613 00 00 – Beholdere av aluminium for komprimerte eller flytende gasser	Karbondioksid og perfluorkarboner
7614 – Tau, liner, kabler, flettede bånd og liknende varer, av aluminium, uten elektrisk isolasjon	Karbondioksid og perfluorkarboner
7616 – Andre varer av aluminium	Karbondioksid og perfluorkarboner

Kjemikalier

KN-kode	Klimagass
2804 10 00 – Hydrogen	Karbondioksid

VEDLEGG III

Tredjeland og territorier som ikke omfattes av denne forordningen med henblikk på artikkel 2

1. TREDJELAND OG TERRITORIER SOM IKKE OMFATTES AV DENNE FORORDNINGEN

Denne forordningen får ikke anvendelse på produkter med opprinnelse i følgende land:

- Island
- Liechtenstein
- Norge
- Sveits

Denne forordningen får ikke anvendelse på produkter med opprinnelse i følgende territorier:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. TREDJELAND OG TERRITORIER SOM IKKE OMFATTES AV DENNE FORORDNINGEN MED HENSYN TIL IMPORT AV ELEKTRISITET TIL UNIONENS TOLLOMRÅDE

[Tredjeland eller territorier som skal legges til eller fjernes av Kommisjonen i henhold til artikkel 2 nr. 11.]

UOFFISIELL OVERSETTELSE

VEDLEGG IV

Metoder for beregning av innbakte utslipp i henhold til artikkel 7

1. DEFINISJONER

I dette vedlegget samt i vedlegg V og VI menes med

- a) «enkle varer» varer produsert i en produksjonsprosess som utelukkende krever innsatsmaterialer (forløpere) og drivstoff som ikke har innbakte utslipp,
- b) «sammensatte varer» andre varer enn enkle varer,
- c) «spesifikke innbakte utslipp» de innbakte utslippene i ett tonn varer, uttrykt som tonn CO₂-ekvivalenter som slippes ut per tonn varer,
- d) «CO₂-utslippsfaktor» det vektete gjennomsnittet av CO₂-intensiteten for elektrisitet produsert fra fossile brensler i et geografisk område; CO₂-utslippsfaktoren er resultatet av CO₂-utslippsdataene for elektrisitetssektoren delt på brutto elektrisitetsproduksjon fra fossile brensler i det relevante geografiske området; den er uttrykt i tonn CO₂ per megawatttime,
- e) «utslippsfaktor for elektrisitet» standardverdien, uttrykt i CO₂-ekvivalenter, som representerer utslippsintensiteten for elektrisitet som forbrukes i produksjonen av varer,
- f) «avtale om kjøp av kraft» en avtale der en person avtaler å kjøpe elektrisitet direkte fra en elektrisitetsprodusent,
- g) «operatør av transmisjonsnett» en operatør som definert i artikkel 2 nr. 35 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/944⁽¹⁾.

2. BESTEMMELSE AV FAKTISKE SPESIFIKKE INNBAKTE UTSLIPP FOR ENKLE VARER

For å bestemme de spesifikke faktiske innbakte utslippene av enkle varer produsert i et gitt anlegg, skal det tas hensyn til direkte og eventuelt indirekte utslipp. For dette formål skal følgende ligning anvendes:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

der

SEE_g er de spesifikke innbakte utslippene av varer g, i form av CO₂-ekvivalenter per tonn,

AttrEm_g er de tildelte utslippene til varer g, og

AL_g er varenes aktivitetsnivå, som er mengden varer produsert i rapporteringsperioden i det aktuelle anlegget.

Med «tildelte utslipp» menes den delen av anleggets utslipp i rapporteringsperioden som er forårsaket av produksjonsprosessen som resulterer i varer g ved anvendelse av systemgrensene for produksjonsprosessen som er definert i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7. De tildelte utslippene skal beregnes ved hjelp av følgende ligning:

$$AttrEm_g = DirEm + IndirEm$$

der

DirEm er de direkte utslippene fra produksjonsprosessen, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter, innenfor systemgrensene nevnt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7, og

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/944 av 5. juni 2019 om felles regler for det indre marked for elektrisk kraft og om endring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 av 14.6.2019, s. 125).

IndirEm er de indirekte utslippene fra produksjon av elektrisitet som forbrukes i produksjonsprosesser for varer, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter, innenfor systemgrensene nevnt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7.

3. BESTEMMELSE AV FAKTISKE INNBakte UTSLIPP FOR SAMMENSATTE VARER

For å bestemme de spesifikke faktiske innbakte utslippene av sammensatte varer produsert i et gitt anlegg, brukes følgende ligning:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

der

AttrEm_g er de tildelte utslippene til varer g,

AL_g er varenes aktivitetsnivå, som er mengden varer produsert i rapporteringsperioden i det aktuelle anlegget, og

EE_{ImpMat} er de innbakte utslippene av innsatsmaterialene (forløperne) som forbrukes i produksjonsprosessen. Kun innsatsmaterialer (forløpere) oppført som relevante for systemgrensene for produksjonsprosessen som angitt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7, skal vurderes. De relevante EE_{ImpMat} beregnes som følger:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

der

M_i er massen av innsatsmaterialene (forløperne) som brukes i produksjonsprosessen, og

SEE_i er de spesifikke innbakte utslippene for innsatsmaterialet (forløperen) i. For SEE_i skal operatøren av anlegget bruke verdien av utslippene fra det anlegget der innsatsmaterialet (forløperen) ble produsert, forutsatt at dette anleggets data kan måles på en tilfredsstillende måte.

4. FASTSETTELSE AV STANDARDVERDIER OMHANDLET I ARTIKKEL 7 NR. 2 OG NR. 3

Ved fastsettelse av standardverdier skal bare faktiske verdier brukes til å bestemme innbakte utslipp. Om det ikke foreligger faktiske verdier, kan litteraturverdier brukes. Kommisjonen skal offentliggjøre retningslinjer for framgangsmåten for å korrigere for avgasser eller klimagasser som brukes som innsatsmateriale, før den samler inn de dataene som kreves for å fastsette de relevante standardverdiene for hver varetype som er oppført i vedlegg I. Standardverdiene skal fastsettes på grunnlag av de beste tilgjengelige dataene. De beste tilgjengelige dataene skal være basert på pålitelige og offentlig tilgjengelige opplysninger. Standardverdiene skal revideres med jevne mellomrom gjennom gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7 på grunnlag av de mest oppdaterte og pålitelige opplysningene, herunder på grunnlag av opplysninger fra et tredjeland eller en gruppe tredjeland.

4.1. Standardverdier som nevnt i artikkel 7 nr. 2

Når de faktiske utslippene ikke kan bestemmes på en tilfredsstillende måte av den autoriserte CBAM-deklaranten, skal standardverdiene brukes. Disse verdiene skal tilsvare den gjennomsnittlige utslippsintensiteten for hvert eksportland og for hver av varene som er oppført i vedlegg I, bortsett fra elektrisitet, økt med et forholdsmessig beregnet påslag. Dette påslaget skal fastsettes i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7 og skal fastsettes på et hensiktsmessig nivå for å sikre CBAMs miljøintegritet, på grunnlag av de mest oppdaterte og pålitelige opplysningene, herunder opplysninger innhentet i overgangsperioden. Når pålitelige data for eksportlandet ikke kan anvendes for en varetype, skal standardverdiene baseres på den gjennomsnittlige utslippsintensiteten for de X % EU ETS-anleggene med dårligst ytelse for denne varetypen. Verdien av X skal fastsettes i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 7 og skal fastsettes på et hensiktsmessig nivå for å sikre CBAMs miljøintegritet, på grunnlag av de mest oppdaterte og pålitelige opplysningene, herunder opplysninger innhentet i overgangsperioden.

4.2. Standardverdier for importert elektrisitet som nevnt i artikkel 7 nr. 3

Standardverdier for importert elektrisitet skal fastsettes for et tredjeland, en gruppe tredjeland eller en region i et tredjeland på grunnlag av enten bestemte standardverdier, i samsvar med nr. 4.2.1, eller, dersom disse verdiene ikke er tilgjengelige, på alternative standardverdier, i samsvar med nr. 4.2.2.

Dersom elektrisiteten produseres i et tredjeland, en gruppe tredjeland, regioner i et tredjeland eller en medlemsstat og føres gjennom tredjeland, grupper av tredjeland, regioner i et tredjeland eller medlemsstater med det formål å importeres til Unionen, skal standardverdiene som skal brukes, være verdiene fra tredjelandet, gruppen av tredjeland eller regionen i et tredjeland der elektrisiteten ble produsert.

4.2.1. Spesifikke standardverdier for et tredjeland, en gruppe tredjeland eller en region i et tredjeland

Spesifikke standardverdier skal fastsettes til CO₂-utslippsfaktoren i tredjelandet, gruppen av tredjeland eller regionen i et tredjeland, på grunnlag av de beste dataene som er tilgjengelige for Kommisjonen.

4.2.2. Alternative standardverdier

Dersom en bestemt standardverdi ikke er tilgjengelig for et tredjeland, en gruppe tredjeland eller en region i et tredjeland, skal den alternative standardverdien for elektrisitet fastsettes til CO₂-utslippsfaktoren i Unionen.

Dersom det på grunnlag av pålitelige data kan påvises at CO₂-utslippsfaktoren i et tredjeland, en gruppe tredjeland eller en region i et tredjeland er lavere enn den bestemte standardverdien fastsatt av Kommisjonen eller lavere enn CO₂-utslippsfaktoren i Unionen, kan en alternativ standardverdi basert på denne CO₂-utslippsfaktoren brukes for det aktuelle tredjelandet, gruppen av tredjeland eller regionen i et tredjeland.

4.3 Standardverdier for innbakte indirekte utslipp

Standardverdiene for de indirekte utslippene som er innbakt i en vare produsert i et tredjeland, skal fastsettes på grunnlag av en standardverdi beregnet på grunnlag av gjennomsnittet av enten utslippsfaktoren for Unionens elektrisitetsnett, utslippsfaktoren for opprinnelseslandets elektrisitetsnett eller CO₂-utslippsfaktoren for prisfastsettende kilder i opprinnelseslandet for den elektrisiteten som brukes til produksjon av denne varen.

Dersom et tredjeland eller en gruppe tredjeland på grunnlag av pålitelige data påviser for Kommisjonen at den gjennomsnittlige utslippsfaktoren for elektrisitetsmiksen eller CO₂-utslippsfaktoren for prisfastsettende kilder i tredjelandet eller gruppen av tredjeland er lavere enn standardverdien for indirekte utslipp, skal det fastsettes en alternativ standardverdi basert på denne gjennomsnittlige CO₂-utslippsfaktoren for dette landet eller denne gruppen av land.

Kommisjonen skal senest 30. juni 2025 vedta en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 7 nr. 7 for nærmere å angi hvilke av beregningsmetodene fastsatt i samsvar med første ledd som skal gjelde for beregningen av standardverdier. For dette formålet skal Kommisjonen basere seg på de mest oppdaterte og pålitelige dataene, herunder data samlet inn i overgangsperioden, med hensyn til den mengden elektrisitet som brukes til produksjon av varene som er oppført i vedlegg I, samt opprinnelseslandet, produksjonskilden og utslippsfaktorene knyttet til denne elektrisiteten. Den spesifikke beregningsmetoden skal bestemmes på grunnlag av den mest hensiktsmessige måten å oppnå begge de følgende kriteriene på:

- Forebygge karbonlekkasje.
- Sikre CBAMs miljømessige integritet.

5. VILKÅR FOR ANVENDELSE AV FAKTISKE INNBAKTE UTSLIPP I IMPORTERT ELEKTRISITET

En autorisert CBAM-deklarant kan anvende faktiske innbakte utslipp i stedet for standardverdier for beregningen nevnt i artikkel 7 nr. 3 dersom følgende kumulative kriterier er oppfylt:

- a) Mengden elektrisitet som det kreves bruk av faktiske innbakte utslipp for, dekkes av en avtale om kjøp av kraft mellom den autoriserte CBAM-deklaranten og en produsent av elektrisitet som befinner seg i et tredjeland.
- b) Anlegget som produserer elektrisitet, er enten direkte forbundet med Unionens transmisjonsnett, eller det kan påvises at det på eksporttidspunktet ikke var noen fysisk flaskehals på noe punkt i nettet mellom anlegget og Unionens transmisjonsnett.
- c) Anlegget som produserer elektrisitet avgir ikke mer enn 550 g CO₂ fra fossilt brensel per kilowatttime elektrisitet.
- d) Mengden elektrisitet som det kreves bruk av faktiske innbakte utslipp for, er bindende fastsatt for den tildelte overføringskapasiteten av alle ansvarlige operatører av transmisjonsnett i opprinnelseslandet, mottakerlandet og, dersom relevant, hvert transitland, og den angitte kapasiteten og produksjonen av elektrisitet ved anlegget refererer til samme tidsrom, som ikke skal være lengre enn én time.
- e) Oppfyllelsen av ovennevnte kriterier sertifiseres av en akkreditert verifikatør, som minst én gang i måneden skal motta delrapporter som viser hvordan disse kriteriene oppfylles.

Den akkumulerte mengden elektrisitet i henhold til avtalen om kjøp av kraft og de tilsvarende faktiske innbakte utslippene skal utelates ved beregningen av henholdsvis landutslippsfaktoren eller CO₂-utslippsfaktoren som brukes ved beregningen av indirekte innbakte utslipp av elektrisitet i varer i samsvar med nr. 4.3.

6. VILKÅR FOR Å BRUKE FAKTISKE INNBAKTE UTSLIPP FOR INDIREKTE UTSLIPP

En autorisert CBAM-deklarant kan anvende faktiske innbakte utslipp i stedet for standardverdier for beregningen nevnt i artikkel 7 nr. 4 dersom vedkommende kan påvise en direkte teknisk forbindelse mellom anlegget der den importerte varen produseres og kraftproduksjonskilden, eller dersom operatøren av dette anlegget har inngått en avtale om kjøp av kraft med en produsent av elektrisitet som befinner seg i et tredjeland, for en mengde elektrisitet som tilsvarer den mengden som det kreves bruk av en bestemt verdi for.

7. TILPASNING AV STANDARDVERDIER OMHANDLET I ARTIKKEL 7 NR. 2 PÅ GRUNNLAG AV REGIONSPESIFIKKE EGENSKAPER

Standardverdier kan tilpasses bestemte områder og regioner i tredjeland der spesifikke egenskaper råder med hensyn til objektive utslippsfaktorer. Når data tilpasset disse spesifikke lokale egenskapene er tilgjengelige og mer målrettede standardverdier kan bestemmes, kan slike verdier brukes.

Dersom deklaranter for varer med opprinnelse i et tredjeland, en gruppe tredjeland eller en region i et tredjeland på grunnlag av pålitelige data kan påvise at alternative regionspesifikke tilpasninger av standardverdier er lavere enn standardverdiene fastsatt av Kommisjonen, kan slike regionspesifikke tilpasninger brukes.

VEDLEGG V

Bokføringskrav til opplysninger som brukes til beregning av innbakte utslipp i henhold til artikkel 7 nr. 5

1. MINIMUMSDATA SOM SKAL OPPBEVARES AV EN AUTORISERT CBAM-DEKLARANT FOR IMPORTERTE VARER:

1. Data som identifiserer den autoriserte CBAM-deklaranten:

- a) Navn.
- b) CBAM-kontonummer.

2. Data om importerte varer:

- a) Type og mengde av hver varetype.
- b) Opprinnelsesland.
- c) Faktiske utslipp eller standardverdier.

2. MINIMUMSDATA SOM SKAL OPPBEVARES AV EN AUTORISERT CBAM-DEKLARANT FOR INNBakte UTSLIPP I IMPORTERTE VARER SOM BESTEMMES BASERT PÅ FAKTISKE UTSLIPP

For hver type importerte varer der innbakte utslipp bestemmes på grunnlag av faktiske utslipp, skal følgende tilleggsdata oppbevares:

- a) Identifikasjon av anlegget der varene ble produsert.
 - b) Kontaktopplysninger til operatøren av anlegget der varene er produsert.
 - c) Verifiseringsrapportene omhandlet i vedlegg VI.
 - d) De spesifikke innbakte utslippene fra varene.
-

VEDLEGG VI

Verifiseringsprinsipper og innhold i verifiseringsrapporter i henhold til artikkel 8**1. VERIFISERINGSPRINSIPPER**

Følgende prinsipper skal gjelde:

- a) Verifikatørene skal utføre verifiseringer med en holdning av profesjonell skepsis.
- b) De samlede innbakte utslippene som skal angis i CBAM-erklæringen, skal anses som verifisert bare dersom verifikatøren med rimelig sikkerhet finner at verifiseringsrapporten er fri for vesentlige feilopplysninger og vesentlige avvik når det gjelder beregningen av innbakte utslipp i samsvar med reglene i vedlegg IV.
- c) Det er obligatorisk for verifikatøren å foreta anleggsbesøk, med mindre spesifikke kriterier for å avstå fra anleggsbesøket er oppfylt.
- d) For å avgjøre om feilopplysninger eller avvik er vesentlige, skal verifikatøren bruke terskler fastsatt i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i samsvar med artikkel 8 nr. 3.

For parametere der det ikke er fastsatt slike terskler, skal verifikatøren bruke sin kunnskap som sakkyndig for å avgjøre om feilopplysninger eller avvik, enkeltvis eller sammen med andre feilopplysninger eller avvik, som følge av deres størrelse og art skal anses som vesentlige.

2. VERIFISERINGSRAPPORTENS INNHOLD

Verifikatøren skal utarbeide en verifiseringsrapport som fastsetter de innbakte utslippene fra varene og spesifiserer alle aspekter som er relevante for det utførte arbeidet, og som skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) Identifikasjon av anleggene der varene ble produsert.
- b) Kontaktopplysninger til operatøren av anleggene der varene er produsert.
- c) Gjeldende rapporteringsperiode.
- d) Verifikatørens navn og kontaktopplysninger.
- e) Verifikatørens akkrediteringsnummer og akkrediteringsorganets navn.
- f) Datoen for anleggsbesøkene, dersom det er relevant, eller årsakene til at det ikke er foretatt et anleggsbesøk,
- g) Mengder av hver type deklarerte varer produsert i rapporteringsperioden.
- h) Kvantifisering av direkte utslipp fra anlegget i løpet av rapporteringsperioden.
- i) En beskrivelse av hvordan utslippene fra anlegget tilskrives ulike typer varer.
- j) Kvantitativ informasjon om varene, utslippene og energistrømmene som ikke er knyttet til disse varene.
- k) Ved sammensatte varer:
 - i) Mengder av hvert innsatsmateriale (hver forløper) som brukes.
 - ii) De spesifikke innbakte utslippene tilknyttet hvert av innsatsmaterialene (hver av forløperne) som brukes.
 - iii) Dersom det brukes faktiske utslipp: identifikasjon av anleggene der innsatsmaterialet (forløperen) er produsert, og de faktiske utslippene fra produksjonen av dette materialet.

- l) Verifikatørens uttalelse som bekrefter at vedkommende med rimelig sikkerhet anser at rapporten er fri for vesentlige feilopplysninger og vesentlige avvik fra beregningsreglene i vedlegg IV.
 - m) Opplysninger om vesentlige feilopplysninger som er funnet og korrigert.
 - n) Opplysninger om vesentlige avvik fra beregningsreglene fastsatt i vedlegg IV som er funnet og korrigert.
-

UOFFISIELL OVERSETTELSE